

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.30 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 71.

Krainburg, den 8. September 1943.

3. Jahrgang.

Močni sovjetski napadi še trajajo

Majhno bojno delovanje na kalabrijskem polotoku - 37 bombnikov zblitih

Oberkommando der Wehrmacht je dne 6. septembra objavilo:

Močni napadi Sovjetov v kotlini Donca, v prostoru pri Harkovu kakor tudi jugozahodno in zahodno od Vjazme še trajajo v nezmanjšani meri.

Zračno orožje je učinkovito podpiralo v težkem obrambnem boju nahačajoče se skupine vojske. V razdobju od 2. do 5. septembra je sovražnik zgubil 166 letal.

Na kalabrijskem polotoku so izkrcane britanske sile le obotavljajoč se napredovale proti šibkim nemško-italijanskim zaščitnim silam. Do bitk je prišlo le na nekaterih mestih.

V minuli noči so skupine sovražnih bombnikov izvršile teroristične napade na mesti Mannheim in Ludwigshafen. Prebivalstvo je imelo zgube. V nekaterih mestnih delih so nastala znatna razdejavanja zlasti po obsežnih požarih.

Nočni lovci in protiletalsko topništvo so po dosedanjih ugotovitvah sestrelili 37 izmed napadajočih bombnikov.

Kakšna je tačasna moč Osi

Stockholm, 7. septembra. »American Magazine« razmotriva, kakor javlja iz Washingtona Harry Hopkins, čigar ozki stiki

z Rooseveltom so znani, v neki razpravi sedanjih vojni položaj. Pri tem pride do omembe vredne ugotovitve: »Mi (Amerikanci) ne bomo hitro zmagali. Mislim, da nas čakajo še hudi boji. Moramo zato teže delati in se podvreči večjim omejitvam.« Hopkins razpravlja v tem članku tudi o tačasni moči Osi. Izjavlja, da oborožitvena proizvodnja Osi skoraj nič ni upadla, kljub intenzivnim zračnim napadom. Treba je računati s tem, da je sedaj veliko večja kot ob pričetku vojne. Tudi se ne sme pozabiti, da je Osi še naprej najmočnejša vojaška kombinacija na svetu in da osne moči proizvajajo podmornice in letala v nezaslišani meri.

Ibn Saud zahteva, da se reši židovsko vprašanje v Palestini

Ankara, 7. septembra. Ibn Saud, je poslal egiptovski vladi pismo, v katerem odklanja udeležbo pri pokretu arabske združitve v Kairu in sporoča, da je prvi pogoj za udeležbo Saudijeve Arabske pri razgovorih združitve vsake vrste nedvoumna rešitev židovskega vprašanja v Palestini. To vest je v torek zvečer sporočila radiododajna postaja v Jaffi.

Brezuspešni sovjetski prodorni poskusi

Sovražna križarka pred kalabrijsko obalo zadeta - 4 britanski brzi čolni potopljeni

Oberkommando der Wehrmacht je dne 5. septembra objavilo:

Obrambni boji na jugu in v sredini vzhodne fronte so trajali tudi včeraj ves dan.

V Dončevi kotlini, zapadno od Harkova in pri Sevsku smo v hudih bojih zavrtili močne sovražne napade. Pri ponovnih brezuspešnih poskusih Sovjetov zahodno od Kirova in jugozahodno od Bjelija je imel sovražnik posebno težke zgube oklopnjakov in ljudi.

V Finskem morskem zalivu so pomorske obrežne baterije otoka Tytärs iz neke skupine boljševiskih vojnih ladij potopile en čoln za pospravljanje min in nekega drugega težko poškodovale. Lahke nemške pomorske bojne sile so v istem področju na morju sestrelile štiri sovjetske bombnike.

Angleške sile, ki so se izkrcale na kalabrijskem polotoku, so mogle včeraj le nematno razširiti svoje mostišče, čeprav so jim stale nasproti samo slabe nemške in italijanske sile. Pri napadih zračnega orožja na sovražne izkrcane sile so nemška bojna letala z bombami težkega kalibra pogodila neko sovražno križarko.

Po letalskih napadih na kraje zasedenih zapadnih ozemelj so nastale v stanovanjskih četrtih napadanih mest znatne zgube med civilnim prebivalstvom in razdejavanja na poslopih. Pet sovražnih letal smo sestrelili.

Zaščitne bojne sile vojne mornarice so v minuli noči potopile pred severnofrancoskim obrežjem štiri britanske brze čolne in peto zažgale.

Občutne sovražnikove zgube v Kalabriji

Oberkommando der Wehrmacht je dne 4. septembra objavilo:

Na vzhodni fronti so bili tudi včeraj v arditih bojih odbiti močni napadi Sovjetov v južnem in srednjem odseku. Sovražnik je zopet zgubil 160 oklopnjakov.

Na jugovzhodnem koncu kalabrijskega polotoka stoji nemško-italijanski oddelki v boju z izkrcanimi britanskimi silami. Sovražnik je tam utrpel občutne zgube, zlasti ko mu je spodletel poskus, da bi se izkrcal na hrbtni naših bojnih postojank. V zračnih bojih z nemškimi lovci je sovražnik več-

raj zgubil v italijanskem prostoru 13 štirimotornih letal.

Britanske-severnoameriške letalske sile so včeraj napadle več krajev v zasedenih zahodnih ozemljih, zlasti tudi nekaj pariških okrajev. Civilno prebivalstvo je imelo občutne zgube. 12 letal smo sestrelili.

V minuli noči so britanska letala napadla območja Velikega Berlina s številnimi razstrelnimi in zažigalnimi bombami. V nekaterih mestnih okrajih so nastale znatne škode in zgube med prebivalstvom. Zračne obrambne sile so kljub najtežavnejšim vremenskim prilikam uničile 27 izmed napadajočih sovražnih bombnikov.

Njihovo „edino upanje“ v zmago

Stockholm, 7. septembra. V washingtonskih »dobro informiranih krogih« poudarjajo po angleških poročilih, da je »edino upanje« v zmago osnih sovražnikov v zlomu nemške morale, ker razpolaga Nemčija tudi v bodočem letu še s strnjeno

„Sovjeti se bojujejo proti času“

Živila so važnejša od oklopnjakov - Pojasnila sovjetskih vojaških mest

Stockholm, 7. septembra. »Sovjeti se bojujejo proti času.« Tako reproducirajo angleško-amerikanski poročevalci pojasnila sovjetskih vojaških mest, ko so te dni smeli obiskati majhen odsek boljševiske fronte. Sami po teh pojasnilih, menda tudi po nekaterih vtisih, niso posebno navdušeni in se zadovoljujejo zlasti z opisovanjem pomena, ki ga je imel angleško-amerikanski bojni material pri boljševiskih ofenzivah. Očividno bi mu radi pripisali znaten delež pri sovjetskih ofenzivnih naporih. Iz Washingtona pa se izve, da so Sovjeti v prilog drugih dobav preklicali naročila tankov, ki so jih dali v Zedinjenih državah že pred več meseci. Gotovo je sprido enormne uporabe, ki sedaj obtežuje angleško-amerikansko prevozno tonažo zlasti zaradi vojskovanja na Sredozemlju, za take dobave le določeno število ladijskega prostora na razpolago, ki se ne da povišati. Ta ladijski prostor hočejo Sovjeti pač raje izkoristiti za druge da-

Sluka od obiska NSKK-Korpsführerja Krausa v Kärntnu. Korpsführer si ogleda v Krainburgu nek NSKK-Sturm. Na desni Korpsführerja Gauleiter dr. Rainer. (Bild: Werl)

močjo. Visoki uradniki britanske in severnoameriške vlade mislijo, da nemška oborožena sila tudi v letu 1944. ni le sposobna za močno obrambo v okviru evropske trdnjave, ampak da bo tudi prešla v nasprotni napad.

Žalovanje bolgarskega naroda

Sofija, 7. septembra. Žalost bolgarskega naroda se tudi še naprej gniljivo izraža. Že prve dni po tem, ko je ležal kralj na parah, je prišlo na tisoče ljudi k mrtvaškemu odru in tako so se vrstili tudi pozneje od ure do ure. Na stotine metrov so se po ulicah vrstili ljudje, da so lahko po večurnem čakanju mogli vstopiti v katedralo in zadnjičkrat videti kralja.

Tudi častniki in vojaki iz garnizij v Sofiji so prikorakali na veliki trg pri cerkvi Aleksandra Nevskega in izkazali tam svojemu vrhovnemu poveljniku in kralju zadnji pozdrav. V cerkvi ob sarkofagu so bile v nepreglednem številu položene cvetice, sveče in venci.

Na ulicah, po katerih se je v nedeljo pomikal pogrebni spreved, so dobile polagoma svoje posebno obeležje. Ob obeh straneh ulic so bili postavljeni črno preoblečeni stebri. Povsod veje bolgarska črna obrobjena trobojznica. Med njimi je videti nešteto črnih zastav. Tudi precej Hakenkreuzfahnen, ki so bile razvite v znak sožalja in sočutja na poldrogu in bile črno obrobjene.

valni delavci ne dobijo na mesec več kot dva funta mesa. V velenostih prebivalstvo izvzemši otrok pod šestim letom sploh ne dobi mleka, presno maslo pa le redkočaja.

Bombe zastrahovanja na četrto obletnico na Pariz

Paris, 7. septembra. Četrto obletnico vojne napovedi so v Franciji obhajali zelo dojmljivo. Prejšnji »zavezniki« so storili, kar jim je bilo mogoče, da so učinkovito pokazali, da ima po njihovem mnenju Francija dolžnost, dobiti s svojimi vojniki vojno za plutokrate.

Kakor 14. julija, ko je bil francoski narodni praznik, so tudi tokrat oddelki anglosaških bombnikov prileteli zarana nad francosko glavno mesto in strahopetno vrgli bombe iz visoke višine brez vsake izbire. Kar razločuje ta spominski bombni teror od prejšnjih demonstracij te vrste, je za Francoze zelo pretresljivo dejstvo, da so tokrat prvič padle bombe tudi na pariško notranje mesto. Število žrtev med civilnim prebivalstvom še ni ugotovljeno. Toda ker so se Parizani naivno zanašali, da si bivši »zavezniki« nikoli ne bodo upali napasti notranje mesto, je upravičena bojazen, da je bil »spominski teror« tudi v tem oziru »učinkovit«.

»Dne 3. septembra 1939. so Angleži pahnili Francijo v vojno, dne 3. septembra 1943. so podvzeli prvi zastrahovalni napad na pariško notranje mesto. Naši prijatelji torej niso pozabili na nas.« Tako piše »Paris Soir« o »jubilejskem poletu«.

Še preden so bile padle bombe, je že pariški tisk pripravil francoski odgovor. Članke, ki se bavijo z bilanco ob 4. obletnici, lahko združimo v tezi: Francija je 3. septembra 1939. zagrešila zločin, da je dala zlorabiti sebe in svojo oboroženo moč za plutokratsko vojno, Francija lahko poravnava to svojo zgodovinsko vojno krivdo le s tem, da sedaj po svojem porazu končno javno doume pomen te vojne in se brez pridržka včleni v okvir po Nemčiji ustvarjene in vodene nove Evrope ter poskuša postati dragocen in tvorni člen kontinenta. Marcel Deat pristavlja v listu »Oeuvre«, da se ima Francija za to uvidnost v prvi vrsti zahvaliti »svojemu porazu«, kajti 1918. leto, ko je bilo isto spoznanje tudi že otipljivo, je navidezna »zmag« zamegila možgane v Franciji.

Iz Londona poročajo, da je čungkinška vlada pozvala vsa vladna mesta, ki jim je poverjena gospodarska ureditev, naj pripravijo potrebno zaščito tujega kapitala na Kitajskem. Ta zaščita se nanaša na dolar in funt, in omogoča v bodoči dobi izkoriščanje Kitajske po zapadnih silah.

Mati na kolodvoru

PK... Tu je zopet velika, temna kolodvorska lopa, visoka in prostrana, podprta z močnimi železnimi nosilci, gost dim se vleče pod stekleno streho in počasi zginja. Tiri se končajo. Značilno je: tiri, ki ne kažejo več v daljavo. Pred odbijalno napravo, sredi lope se končajo.

Ljudje se gnetejo proti zapornicam.

Dopustniki, oprtani s puškami, jeklenimi čeladami in telečnjaki, zarjavelih in ostrih obrazov in vendar s prav mehkim smehljajem okoli usten, žene, delavci, skupina deklet od Arbeitsdiensta. Da, vojak je zopet enkrat doma, sliši nemške glasove in bere mimogrede pisane reklame na stenah. Nikdar ni preje pazil na glasno hvaljenje in nikdar ni videl pisanih slik lepote Nemčije, ki više povsod po stenah in stebrih.

Toda sedaj se mu vse to zdi kot pozdrav. Misli se mude pri tem, je kot da bi se počasi oddahnil, razumete, tipanje in občutenje zaved in razmer, ki so daleč zadaj. Dopustnica dovoli izhod skozi zaporo, vesela, ponosna, izkaz za nekaj srečnih ur...

Poddesetnik B. se ni mogel najaviti doma, sploh ni vedel popreje, da bo potoval skozi domači kraj. Toda v gneči ljudi drži naenkrat za belo glavo. Vseposvot ta valujoči, pritiskajoči, porivajoči ropot, toda sin in mati stojita kot skalnat otok sredi tega vročega gibanja. Prav nič ne more verjeti, njegove oči gledajo kot kako čudo. In mati pravi:

»Ti si prišel! Saj sem vendar vedela, fant, vedela sem!«

Vidi zbiralo pušico v njenih rokah in vpraša zastričeno:

»Ali si me mar čakala? To vendar ni mogoče!«

Prime sina pod roko, za eno glavo je večji od nje, in ga gleda navzgor, srečna, s solznimi očmi.

»Vsako nedeljo zvečer sem na kolodvoru! Danes sem že dvakrat nabrala polno pušico. In danes se je tudi izpolnila moja želja, saj sem vendar vedela. Samo verovati je treba!«

Še vedno stojita, reka ljudi splahneva, vkljub temu je živahno vrvenje sem in tja, toda vsega tega ne vidita, sin, vojak, samo čudi se. To je njegova mati, ta hrabra majhna žena. Ni zastoj postajala po kolodvoru, da se ne bi nekoč izpolnila njena srčna želja. Njegovo veliko roko prime sedaj in gresta počasi po široki postajni lopi do širokih stopnic. V pušico pade še marsikateri novič in srečna mati prikimava darovalcem.

Žareč, smejoč se obraz.

Vsa siva v glavo...

Kriegsber. Georg A. Oedemann

Konec bitke v loku pri Orlu

Sovjetska velika ofenziva enajstih armad razbita - Sovražne zgube: razen težkih krvnih zhub 14.000 ujetnikov, 5114 oklopnjakov, 2119 letal in 854 topov

Oberkommando der Wehrmacht je dne 3. septembra objavilo:

V južnem odseku vzhodne fronte smo tudi včeraj v hudih in premenljivih bojih odbili ponovne napade Sovjetov v prostoru zahodno od Miusa in zlasti zahodno od Harkova. Lastni oklopnjaki so pri tem presenetljivo sunili v sovražna zbirališča in uničili 29 topov ter več sovražnih oklopnjakov.

V srednjem odseku fronte se vrše nadaljnji težki boji v prostoru pri Sevsku, jugozahodno in zahodno od Vjazme.

V ranih urah današnjega dne so se angleške čete izkrcale na jugozahodnem koncu Kalabrije. Boji z nemškimi in italijanskimi varovalnimi četami so v teku.

Odredi nemškega zračnega orožja so podnevi in ponoči napadli ladijske cilje pred vzhodno obalo Sicilije in na morju zahodno od Alžira. Več sovražnih prevoznih ladij je bilo zadetih po bombah težkega kalibra. Nemški lovci so včeraj pri Neaplju sestrelili 18 sovražnih letal.

Zračno orožje in vojna mornarica sta nad obrežjem zasedenih zahodnih ozemelj in nad Atlantikom uničila dvanajst letal.

Nekaj letal je v minulih noči izvršilo vzemirjevalne polete nad Zahodno Nemčijo.

K bitki v loku pri Orlu, ki je bila zaključena po večtedenskih hudih bojih, se po končani načrti izpraznitvi tega prostora sedaj poroča:

Pod poveljem Generalfeldmarschalla pl. Klugeja in Generalobersta Modla so čete vojske, ki so jih učinkovito podpirali leteli odredi zračnega orožja in protiletalskega topništva pod poveljstvom Generalobersta viteza Greima, vzdržali v loku pri Orlu v materialni bitki največje izmere koncentrično sovjetsko veliko ofenzivo enajstih armad. Sovražniku se kljub njegovi ogromni premoči ni posrečilo nameravani predor skozi nemško fronto. Ob junaškem odporu naših čet so se razbili vsi sovražnikovi naveli.

Krvave zgube sovražnika so zelo težke. Izgubil je nad 14.000 ujetnikov, uničenih je bilo 5114 oklopnjakov in 854 topov, sestreljenih je bilo 2119 letal.

V tej veliki obrambni bitki so se posebno odlikovale 6. rheinsko-westfalska, 31. spodnesaksonska, 36. rheinsko-pfalska pehotna divizija, 10. divizija oklopnjaskih grenadirjev iz Niederbayrna in Obersahnsa, 4. frankovska divizija oklopnjakov in 78 württembergsko-badenska jurišna divizija.

Nova imenovanja v hrvatskem kabinetu

Novi ministrski predsednik, minister vojske in doglavlak - Njih življenjski

Zagreb, 7. septembra. Uradno objavlja, da je državni tajnik na r. Nikola Mandić, odvetnik v Sarajevu, postavljen za predsednika hrvatske državne vlade; doslej je Poglavlak sam opravljal ta urad. Nadalje je bil imenovan letalski general Friedrich Navratil za ministra vojske in državni tajnik Vilko Begić za doglavlak.

Novoimenovani hrvatski ministrski predsednik se je rodil 21. januarja 1869. leta v Dolcu pri Travniku v Bosni. Gimnazijo je dovršil v Sarajevu, študiral nato pravo v Wenu, kjer je bil promoviran leta 1894. Po končanem vseučiliškem študiju se je naselil v Sarajevu kot odvetnik. Že v mladih letih se je udeleževal politično, in sicer kot pripadnik Starčevićeve ideje. Leta 1910. je bil izvoljen za poslanca v sabor v Sarajevu, kjer je bil najprej podpredsednik, pozneje predsednik sabora. Istočasno je bil prvi podžupan mesta Sarajeva. Prizadeval si je vedno, da doseže tesno sodelovanje med katoličani in muslimani. Leta 1914. je bil imenovan za namestnika deželnega guvernerja. Razen tega je bil predsednik računskega dvora za Bosno in Hercegovino ter prvi tajni svetnik. Po prvi svetovni vojni je zopet izvrševal poklic odvetnika. Ko je bila ustanovljena samostojna

država Hrvatska, ga je Poglavlak 9. septembra 1941. postavil za državnega tajnika.

General Navratil se je rodil 19. julija 1893. leta v Sarajevu kot sin okrajnega načelnika in je nemškega porekla. Dovršil je kadetnico v Grazu in bil leta 1912. imenovan za praporščaka. Leta 1914. je postal letalec in opravljal službo kot izvidnik na nemkem ruskem bojišču. Kot pilot je sestrelil deset sovražnih letal. V Jugoslaviji so ga leta 1940. upokojili kot politično sumljivega. Poglavlak ga je leta 1941. imenoval za vojaškega atašeeja v Bukaresti in mu leta 1943. podelil čin generala. Mesto vojne ministra na Hrvatskem v zadnjem času ni bilo zasedeno.

Zelo pojasnjevalen primer načrtnega napredovanja obnove v Ukrajini je pričetek obratovanja v 31 tovarnah za konzerviranje sadja in zelenjave. Dvanajst takih tovarn, ki so takčas vse v polnem obratu, se nahaja samo v kijevskem glavnem okraju. Kakor na vseh drugih poljih, so našli nemški strokovnjaki, ki so se lotili dela, tudi tukaj porušene obrate. Nemški dejavnosti in iniciativi pa je uspelo, napravit iz ruševin zopet za delo sposobne tovarne za konzerve, in ne nazadnje imajo nemški stroji svoj delež pri stalnem povečanju proizvodnje.

(ZRCALO ČASA)

Flaki državni zbor se je v petek ob desetih sestel v tajni seji, v kateri je vlada dala izjavo o zunanje-političnem položaju.

Pri britansko-indijskem obrambnem svetu je v četrtek otvoril podkralj v Novem Delhiju zasedanje. Razpravljali so o velikih prevoznih ovirah, ne da bi doslej mogli najti kakšno rešitev.

V Palestini so prvi dan ramazana imeli na raznih krajih hude spopade med židi in Arabci, ker so židje poskušali motiti pri molitvah Arabce, ki so radi prenapolnjenosti mošej molili po ulicah.

V največjem skladišču smodnika na Gibraltarju so našli, kakor javlja Štefan in Tangera, na nekem hodniku s kolesjem opremljen peklenjski stroj. Ko so ga natančneje preiskovali, so ugotovili, da bi bil pol ure pozneje eksplodiral. Celotno vrsto ljudi so zaprli.

V Združenih državah je cela vrsta veleindustrijev ustanovila zaščitni svet s sedežem v Washingtonu. Cilj temu svetu je, da zagotovi finančne interese ameriških plutokratov v Evropi in pozneje tudi v ostalem svetu.

V Panami pred nekaj dnevi odkrita zarota proti vladi se je izjalovila; uradno ugotovljajo, da je popolnoma vzpostavljen mir in red.

Mehičanski predsednik Camacho je pred kongresom izjavil, da odnosi med Združenimi državami in Mehiko nikdar niso bili tako tesni, kakor danes in da bodo v bodočnosti še tesnejši. Ta razvoj pomeni praktično združitev Mehike s Združenimi državami.

V časopisu »Sulase« se peča Rene Baume s zadnjim Churchillovim govorom in misli, da iz izjav britanskega ministrskega predsednika lahko posname da je Balkan kot »neomejen lovski revir« prepuščen Sovjetski Rusiji.

V francoski obmejni kolodver Hendaye je te dni na potu od vzhodne fronte dospel nad 1000 mož močan bataljon divizije španskih prostovoljcev pod vodstvom majorja Lopeza Suarezja.

V Ramallahu v Palestini so ustanovili britansko pravoslavni klub Arabcev. Takšne klube so ustanovili v več palestinskih mestih in vaseh. Britanci hočejo s tem ukrepom razcepiti Arabce.

General de Gaulle je sprejel večje število bivših komunističnih poslancev, ki so mu predložili celo vrsto zahtev; de Gaulle je obljubil, da jih bo izpolnil.

Načelnik libanonske vlade Butrus Itradi, je bil, kakor se je šele sedaj zvedelo, o priliki libanonskih volitev prisiljen, da se opozarjal na nevarno delovanje angleških agentov za ljudstvo v Libanonu.

Čungkiško Kitajsko je sedaj sredi resne finančne krize, ki se lahko označi kot inflacija v pravem pomenu besede; tako je izjavil čungkiški zunanji minister dr. Soong.

V Kijevu so ravno kar stopila v veljavo nova določila o podporah članov delavskih rodbin. Po teh določilih smejo zahtevati podporo žene in otroci do 16. leta starosti, starejši kakor tudi delavski rodbinski člani, ki jih je moral doslej vzdrževati delavec na Vzhodu. Dali jim bodo podporo v denarju, živila in oblačila.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten, GmbH, Klagenfurt - Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan (im Wehrdienst) - Hauptschriftleiter: Friedrich Horstmann - Zerstört ist Anzeigenliste Nr. 1 kultig.

Za kaj se mora svet zahvaliti Nemcem

Ni mogoče prezreti delovanja Nemcev na svetu. Ravnotako kot si ne moremo predstavljati pokrajine brez gozda, če nečemo, da nastane pusta in izsušena stepa.

Nemško ustvarjanje kulture in civilizacije je na prvem mestu. Noben narod nima toliko moč svetovnega slovesa kot nemški narod, svetovni sloves radi resničnega ustvarjanja in ne radi mednarodnega propagandnega in reklamnega vpliva v židovskih časopisih kot se dela n. pr. z židom Einsteinom ali filmskim židom Chaplinom.

Pri nemškem ustvarjanju pa ne smemo pozabiti cele armade brezimnih Nemcev, ki so ustvarjali kot kulturni pionirji v vseh delih sveta. Res je njihovo delo šlo v zgubo za lastni narod in prišlo v korist drugim deželam in narodom. Ustvarjanje kot takšno pa obstoji. (N. pr. nemški farmaciji v USA, nemški vrtnarji v Braziliji, nemški kmetje ob Volgi in v Sibiriji).

Iz množice velikih Nemcev imenujemo v naslednjem samo nekatere, ki so podarili svetu s svojim znanjem in izvrstnim ustvarjanjem večne vrednosti.

Če začnemo z rojstvom človeka, se pojavi ime Semmelweis. Nemški zdravnik Semmelweis je ustanovil moderno porodništvo, uvedel največjo čistost in desinfekcijo v sobo porodnice. Na milijone žena in otrok je ostalo pri življenju radi spoznanj zdravnika Semmelweisa iz Ostmärke. Pred odkritjem Semmelweisa je umrlo v porodnišnicah radi porodne (otrobojne) vročice okoli 50 odstotkov porodnic, potem se je pa umrljivost znižala na manj kot 1 odstotek.

Nemški zdravnik Robert Koch iz Wollsteina v Warthegauu je odkril bacile, ki povzročajo bolezen in je s tem podal nove možnosti zdravljenja. Behring je iznašel serum proti difteriji in je odvzel tej bolezni, ki je dotlej zahtevala toliko žrtev, njeno strašnoost.

Če danes v velikih predelih Afrike ni spalne bolezni, se mora črni del svetja zahvaliti

germaninu, sredstvu, ki ga je ustvaril nemški duh raziskovalcev. Kako zelo občutijo prizadete dežele, da ne pridejo več do njih nemška zdravila!

Kakšen napredek in spoznavanju boleznih pomeni odkritje tajinstvenih rentgenovih žarkov, ki se nazivajo po imenu nemškega odkritelja. Pomislimo samo na to, kako so popreje zdravili jetične!

Poglejmo vsakodnevno življenje. Z žarnico se poslužimo dnevno odkritja, za katero se mora svet zahvaliti Nemcu Heinrichu Goebelu. Amerikancu Edisonu je prinesla sloves iznajditelja samo reklama židovskega svetovnega časopisja, čeprav je sodišče potrdilo, da je žarnico resnično iznašel Goebel!

Iznajdba telefona se napačno pripisuje škotu Bellu, čeprav je resnični iznajditelj Nemec Philipp Reis.

Pri šivalnem stroju mislijo po večini na Amerikanca Sintera kot iznajditelja. Dejansko je pa Singer samo izpopolnil iznajdbo dunajskega krojača Maderspergerja.

Najpoprej v USA uporabljeni pisalni stroj je iznašel Nemec Mitterhofer, kolo pa Würtemberger Drais.

Zepna ura, prva na svetu je nastala v Nürnbergu pod spretnimi rokami Petra Henleina.

Cevrav go že sredi 16. stoletja v Nürnbergu poskušali izpopolniti dotedaj za pisanje uporabljen peresno cev s pisalnim peresom iz medenaste pločevine, so se posluževali še 200 let kasneje — 1748 na mirovnem zboru v Aachnu — gosje peresne cevi. Jekleno pero, katero so hoteli uvesti, se ni moglo uveljaviti, tako da se jih ni splačalo izdelovati. Šele ko se je posrečilo kónigaberskemu učitelju pisanja Bürgerju ustvariti res praktično jekleno pero, se je izvršila sprememba. Vsekakor je imel Bürger malo haska od svoje iznajdbe, ki je osvojila svet. Ker ni imel denarja, je prodal svojo idejo nekemu Angležu, ki je začel izdelovati l. 1629. v Birminghamu peresa v velikem številu. Ravni Bürger je imel samo svoje

iznajdeno pekleno pero prodajati v svojem rojstnem mestu kot pravo angleško jekleno pero, da je vsaj s tem nekoliko zaslužil.

Leta 1843. — torej pred točno sto leti je bila dovoljena prva nemška tovarna peres, ko je avstrijski cesar podelil privilegij tovarnarju Carlu Kuhnju, da sme postaviti v Wenu tovarno za strojno izdelovanje jeklenih pisalnih peres. Od l. 1856. izdelujejo jeklena peresa v Berlinu, Leipzigu, Bonnu, Iserlohnju in Chemnitzu. Königsberg dr. J. Dietzer in iznajditelj litografije in kamenotiska, Alois Seefeldler (1771—1834), sta kot prva uporabljala ročne lesove, na katerih je bilo pritrjeno jekleno pero, ustvarila sta torej prve peresnike. Prvo uporabno polnilno pero pa je izdelal l. 1886. Friedrich Soennecken.

Ladijski vijak je izumil Joseph Ressel, avtomobil pa je izdelek Benza in Daimlerja.

Prastaro željo, da bi se lahko letalo, je uresničil kot prvi Otto Liliental in ne, kot se po navadi govori, brata Wright.

V gospodarstvu vseh dežel zavzema važno mesto fotografska obrt. Prve slike pa ni izdelal, kot se napačno navaja, Franz Daguerre, temveč Nemec Johann Heinrich Schulze.

Brez izdelovanja sladkorja iz sladkorne pese po Nemcih Marggrafu in Achardu bi bila Evropa še vedno navezana na sladkor iz sladkornega trsta tropskih dežel in bi sedaj v vojni sploh ne bilo sladkorja, kar bi katastrofalno vplivalo na zdravje, posebno otrok. Sladkor iz sladkorne pese je prizadejal hud udarec Evropi sovražni politiki Anglije. Angleži so takoj spoznali nevarnost, katere jim grozi od pesnega sladkorja in so zato ponujali iznajditelju Achardu 200.000 tolarjev za oddajo javne izjave, da ni mogoče nadomestiti trstnega sladkorja s pesnim sladkorjem.

Nemci so bili tudi, ki so razširili splošno prehranjevalno bazo sveta na do tedaj še nepojmljiv način. Albrecht Thaer je preuredil prastaro tropsko gospodarstvo na go-

spodarstvo s spreminjanjem sadežev in Liebig je pokazal za ustanovitelj kemije za preiskuvanje zemlje pota za obsežno povečanje pridelkov.

Thaer in Liebig sta osvobodila svet more izstradanja, ki je doslej pritiskala človeka radi nauka Angleža Malthusa. Po nauku Malthusa so se pomnožili ljudje veliko hitreje kot se lahko povečava pridelovanje prehranjevalnih sredstev. Malthusov nauk je imel za posledico padanje rojstev, ki je usodno delovalo na obstoj evropskih narodov, tudi v Nemčiji.

(Nadaljevanje prihodnjic.)

Obnova vzhoda

Med prvo igralno dobo po osvoboditvi mesta Libaua je ondoto operno in dramsko gledališče uprizorilo 326 predstav. V letošnji nekoliko podaljšan sezoni pa so imeli 374 predstav. Na programu je bilo 119 oper (med njimi »Lohengrin«, »Figarova ženitev«, »Letedci Holandece« in »Nižavac« v nemškem jeziku), 17 operet, 136 letonskih dram napram 9 nemskim ter več baletnih in koncertnih prireditve. Novo igralno dobo bodo otvorili sredi septembra z Weberjevimi »Carostrelci«.

Od okopanin kaže krompir v splošnem prav dobro. Trpel je pa, kakor okopanine vobče, deloma zaradi trajnega deževja in velike mokrote v juliju. Vreme bodočih tednov bo zelo vplivalo na izid letine.

Ustanovitev »poljedelskih združenj« v zasednem srednjem prostoru Vzhoda, ki ima za posledico ponovno, končno veljavno dodelitev zemlje kmetom po nemški kmetijski upravi, zahteva natančen kartografski popis in razmeritev ploskev, ki se naj razdelijo. Da se odstrani pomanjkanje za ta obsežna dela potrebnih pomožnih moči, so ustanovili pri nekem kmetijskem učnem in raziskovalnem zavodu šolo za geometre. V tej šoli se bodo povzpeli po določenem učnem načrtu vršili učni tečaj za geometre, njihove pomočnike in tehnične risarje.

Das ganze bulgarische Volk nahm Abschied von König Boris

Delegationen aller befreundeten Staaten und Hunderttausende Bulgaren erwiesen dem toten König die letzten Ehren

Sofia, 7. Sept. In der Alexander-Newski-Kathedrale, wo die sterbliche Hülle des Zaren sechs Tage lang aufgebahrt war, hatte das Volk in der Nacht zum Sonntag bis zum ersten Glockenschlag Abschied genommen. Tausende standen, als die Türen der Kirche für die Vorbereitungen zum Trauergottesdienst geschlossen wurden, noch vor den Pforten. Ihnen war es nicht mehr vergönnt, ihren toten König zu sehen. Zehntausende von Bulgaren waren aus allen Teilen des Landes nach Sofia gekommen, um der Trauerfeier beizuwohnen. Auch die Bevölkerung der Landeshauptstadt fand in dieser Nacht wenig Schlaf in schmerzlicher Erwartung des Abschieds, den der König nun für immer von seinem Volk nehmen würde. Schon in den frühesten Morgenstunden versammelten sich viele Hunderttausende, darunter viele in den Trachten der verschiedenen Landschaften Bulgariens, auf den Straßen und Plätzen, um Zeugen der Trauerfeierlichkeiten zu sein. Die zur Trauerparade und Absperung kommandierten Formationen der bulgarischen Wehrmacht rückten frühmorgens zu ihren vorbestimmten Aufmarschplätzen.

Aufmarsch des Trauergefolges

Gegen 9 Uhr wurden die stegreichen Fahnen der bulgarischen Armee in die Kirchen getragen. Auf dem Platz vor der Kathedrale haben die Ehrenformationen Aufstellung genommen: ein Bataillon der königlichen Garde in ihren roten Uniformröcken, die Kadetten der Kriegsschule in weißen Uniformen, ein Ehrenbataillon der deutschen Wehrmacht bestehend aus einer Kompanie des Heeres, der Kriegsmarine und der Luftwaffe unter Vorantritt der Reichskriegsflagge und eines Musikzuges der Kriegsmarine. Daneben nehmen Aufstellung hohe Offiziere der bulgarischen Armee und eine Ehrenkompanie der königlich-italienischen Wehrmacht.

Kurz nach 9 Uhr treffen die Trauergäste ein und begeben sich in die Kathedrale. Es sind dies die Führer der ausländischen Delegationen mit den Mitgliedern der Abordnungen, die Chefs des diplomatischen Korps in Sofia, begleitet von den Wehrmachtattachés. Die deutsche Abordnung trifft ein, geführt von Großadmiral Raeder als dem Vertreter des Führers, mit ihm kommen Generalfeldmarschall Keitel, Staatssekretär von Steengracht, Botschafter Graf Schulenburg, Generaloberst Lohr, Generaloberst Lindemann, Admiral Fricke, 44-Oberrgruppenführer und General der Waffen-44 Wünnenberg, Gesandter Beckerle, Gesandter Altenburg und Landesgruppenleiter der AO in Bulgarien Dr. Drechsel.

Die übrigen Delegationen folgen: die italienische Sonderabordnung, an ihrer Spitze der Vertreter Seiner Majestät des Kaisers und Königs von Italien, der Herzog von Bergamo; die japanische Delegation unter Vorantritt des Vertreters des Tenno, des kaiserlich-japanischen Gesandten in Sofia, Yamatschi; die rumänische Abordnung, an der Spitze der Sonderbeauftragte Seiner Majestät des Königs Michael, General Sanata, und als Vertreter des Marschalls Antonescu der rumänische Kriegsminister General Pantaz; als Vertreter des ungarischen Reichsverwesers Horthy Kriegsminister Generaloberst Vitez Csaky, als Beauftragter des Poglawnik Staatssekretär General Begitsch, als Vertreter des finnischen Staatspräsidenten der Gesandte in Budapest, Wuorimaa. Die türkische Abordnung wird geführt von dem Vizepräsidenten der türkischen großen Nationalversammlung, Exzellenz Kisan Saka, dem Vertreter des Staatspräsidenten, Marschall Petain ist vertreten durch den neuen französischen Gesandten in Sofia, Marquis de Kergarion. Der schwedische König sandte als Beauftragten General de Reuterswärd.

Als letzte der Trauergäste erscheinen die Mitglieder der bulgarischen Regierung mit dem Ministerpräsidenten Filoff an der Spitze.

Die Trauerfeier in der Kathedrale

In der Kathedrale, wo viele Hunderte von Kränzen niedergelegt wurden, sind um 9.15 Uhr die Trauergäste versammelt. Eine feierliche, mystische Stimmung liegt über dem von Kronleuchtern mild erhellen Raum, der bald von weißlichem Dunst des von den Pylonen aufsteigenden Weihrauch erfüllt ist. Von der Empore hernieder erklingen die Chöre und verschweben in der hohen, gewaltigen Halle der Kathedrale. In ungleichen Abständen fallen die orgelgleichen tiefen Schläge der großen Glocke vom Turm.

Auf dem erhöhten Katafalk ruht noch wie in den letzten Tagen der verewigte Zar in der Generalsuniform der bulgarischen Armee. Über seine Füße ausgebreitet liegt die königliche Standarte mit den weiß-grün-roten Farben Bulgariens und dem Löwen im roten Felde, dem Wappenzeichen der königlichen Familie. Generale und Offiziere halten die letzte Totenwacht. Die elf Metropolitnen der bulgarischen Nationalkirche mit ihrem goldbestickten Ornat nehmen neben dem Katafalk und dem Hochaltar Aufstellung, hinter ihnen die übrigen Bischöfe, Äbte und hohen Geistlichen, insgesamt 100 kirchliche Würdenträger. Die schwarzumflorten Fahnen zahlreicher Regimenter umsäumen den Altar.

Gegenüber dem königlichen Thronessel, der heute schwarz ausgeschlagen ist, haben die ausländischen Sondermissionen Aufstellung genommen. An vorderster Stelle steht die deutsche Abordnung, an ihrer Spitze Großadmiral Raeder, neben ihm Generalfeldmarschall Keitel, Staatssekretär von Steengracht und die übrigen Delegationsmitglieder.

Bewegung geht durch die Versammlung der Trauernden, als ihre Majestät die Königinwitwe, tief verschleiert, an der Seite Seiner königlichen Hoheit des Prinzen Kyrill erscheint. Ihr folgen die nächsten Anverwandten: Ihre königliche Hoheit Prinzessin Eudoxia, die Herzogin Nadeschda und Herzog Albrecht von Württemberg sowie ihre königliche Hoheit die Prinzessin Mafalda von Hessen.

Die Totenmesse nach dem feierlichen orthodoxen Ritus beginnt. Während in den Händen der dem König Nahestehenden Kerzen entzündet werden, erhebt sich der Wechselgesang zwischen den Geistlichen vor dem Sarkophag und dem Chor auf der Empore. Daran besteht der ehrwürdige Metropolit Neofit von Wildin, der stellvertretende Vorsitzende der heiligen Synode, die Kanzel um den Nachruf auf den Zaren Boris zu halten. Er erinnert daran, daß der tote Herrscher den Namen des Begründers des ersten bulgarischen Reiches und des Schöpfers der bulgarischen nationalen Kirche getragen habe. So wie diese habe er sein Volk geeint und unermüdet an dem Aufstieg und Wohlergehen gearbeitet. Das ge-einte bulgarische Volk beweihe seinen König und Vater, der die Verkörperung und der Träger all dessen sei, was gut, erhaben, ehrenhaft, edel und menschlich groß war. „Zar Boris III. starb auf seinem königlichen Posten in unermüdetem Dienste am bulgarischen Volk. Er starb an Überarbeitung und Ermüdung, an großartiger Selbstaufopferung in seiner königlichen Pflicht, die er durch volle 25 Jahre höchst würdig und beispielhaft erfüllt hat. Mit seinem Tode ging ein Teil der Seele seines Volkes dahin. Das verwaiste Bulgarien beweint seinen großen, vorbildlichen, geliebten, so früh und unerwartet dahingegediehenen Zaren.“

Mit diesen Worten gab Bulgariens höchster geistlicher Würdenträger der in Sofia und im ganzen Lande herrschenden tiefen Trauer bereiten Ausdruck. Er schilderte sodann das Leben und das Werk des Königs. Der Metropolit schloß seinen Nachruf mit dem Gelübnis, daß das bulgarische Volk in Treue und Ergebenheit dem jungen, noch minderjährigen König Simeon II. dienen werde.

Der letzte Weg des Zar-Einigers

Nach der feierlichen Einsegnung der sterblichen Hülle des Königs wird der Sarg geschlossen. Unter Vorantritt der Geistlichkeit, denen die Fahnen und Kränze folgen, wird der Sarg von dem Kriegsminister, dem Innenminister, dem Vizepräsidenten des Sobranie, dem Präsidenten des höchsten Kassationsgerichtshofes, vier Abgeordneten und zwei Generalen der bulgarischen Wehrmacht aus der Kirche zur Lafette getragen. Die Ehrenformation präsentiert das Gewehr. Während über den weiten Platz ein Choral erklingt, gespielt vom Musikkorps der königlichen Garde, die Glocken von den Türmen Sofias langsam und zögernd ihre Schläge verhallen lassen, von fernher der Trauersalut dröhnt, wird der schlichte eichene Sarg, bedeckt mit der Königsstandarte, auf die Lafette gehoben.

Langsamen Schrittes setzt sich sodann der Trauer-

zug in Bewegung. Dem Sarg voran schreitet die Regierung. Die sterbliche Hülle des Königs begleiten zu beiden Seiten die hohen Geistlichen. Der Lafette folgt ihre Majestät die Königin mit dem Bruder des verstorbenen Königs, dem Prinzen Kyrill, und den übrigen Mitgliedern des königlichen Hauses. Dann folgen die ausländischen Delegationen, geführt von den Vertretern der Staatsoberhäupter, an ihrer Spitze Großadmiral Raeder, die Ehrenformationen der bulgarischen Wehrmacht, das deutsche Ehrenbataillon und die italienische Ehrenkompanie. Ihnen schließen sich die Trauergäste an, die an der kirchlichen Feier teilnahmen.

Durch die Hauptstraße von Sofia bewegt sich der Trauerzug. Ehrfürchtig und weinend neigen sich die vielen Hunderttausende von Trauernden vor der sterblichen Hülle ihres geliebten Herrschers. Vor dem Schloß verweilt die Lafette mit den sterblichen Überresten des Königs für eine kurze Zeit. Von der Sweta Nedelja, der Kirche im Herzen der Landeshauptstadt, wie auch am Bahnhof findet ein letzter Trauergottesdienst statt. Bevor der Zug mit den sterblichen Überresten des Königs Sofia verläßt, defilieren die militärischen Formationen noch einmal an dem Sarg auf der Lafette vorüber. Traurigen Herzens sieht die Bevölkerung der bulgarischen Landeshauptstadt nunmehr ihren König für immer scheiden, dessen sterbliche Überreste in das bulgarische Nationalheiligtum in das Rila-Kloster, zur letzten Ruhe gebracht wurden.

Kranz des Führers für König Boris

Sofia, 7. Sept. Der Vertreter des Führers für die Beisetzungsfestlichkeiten für König Boris III. und Führer der deutschen Delegation Großadmiral Raeder legte am Samstagabend an der Bahre des Verstorbenen in feierlicher Weise den Kranz des Führers des Großdeutschen Reiches nieder.

Der Kranzniederlegung wohnten außer den Mitgliedern der deutschen Delegation der deutsche Gesandte in Sofia Beckerle sowie hohe bulgarische Persönlichkeiten bei.

37 Terrorbomber über Mannheim - Ludwigshafen abgeschossen

Starke Sowjetangriffe halten an

Sowjets verloren 166 Flugzeuge - Geringe Gefechtstätigkeit auf Calabrien

Aus dem Führerhauptquartier, 6. September. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Die starken Angriffe der Sowjets im Donezbecken, im Raum von Charkow sowie südwestlich und westlich Wjasma halten unvermindert an.

Die Luftwaffe unterstützte wirksam die in schwerem Abwehrkampf stehenden Verbände des Heeres. In der Zeit vom 2. bis 5. September verlor der Feind 166 Flugzeuge.

Auf der calabrischen Halbinsel gingen die gelandeten britischen Kräfte gegen die schwachen deutsch-italienischen Sicherungskräfte nur zögernd vor. Nur an einigen Stellen kam es zu Gefechten.

In der vergangenen Nacht führten feindliche Bombenverbände Terrorangriffe gegen das Gebiet der Städte Mannheim und Ludwigshafen. Die Bevölkerung hatte Verluste. In einigen Stadtteilen entstanden erhebliche Zerstörungen, vorwiegend durch ausgehende Brände.

Nachzügler und Flakartillerie schossen, soweit bisher festgestellt wurde, 37 der angreifenden Bomber ab.

Kampfgeschwader 40.000mal am Feind

Berlin, 7. Sept. Das unter Führung von Kommodore Oberstleutnant Lewehs-Litzmann im Osten eingesetzte Kampfgeschwader hat in diesen Tagen seinen 40.000. Feindflug beendet. An allen Fronten dieses Krieges mit großem Erfolg kämpfend, vernichtete das Geschwader bisher allein an der Ostfront 413 Züge und 420 Lokomotiven. Nahezu 1500 Transportzüge sowie eine Anzahl schwerbewaffneter Panzerzüge der Sowjets wurden schwer beschädigt sowie Hunderte von Nachschubstrecken und Bahnanlagen unterbrochen.

Der Führer dankt der Reichsjugendführung

Telegramm an Reichsjugendführer Axmann zum Tag der Wehrrertüchtigung

Berlin, 7. Sept. Der Führer hat zum Tag der Jugendführer des Deutschen Reiches Artur

Führer-Hauptquartier, 4. Sept. Mit dem Tag der Wehrrertüchtigung am 4. und 5. September legt die Hitler-Jugend in allen Gebieten des Reiches vor dem deutschen Volk Zeugnis ab über ihr Können in der vormilitärischen Ausbildung als Vorbereitung zum Waffendienst in der Wehrmacht.

Während diese in beispiellosem Heldenkampf ihr Äußerstes für die Zukunft Großdeutschlands einsetzt, steht in der Heimat die Jugend Körper und Geist. Künftig wird jeder heranwachsende Jahrgang in den Wehrrertüchtigungslagern durch frontbewährte Soldaten, die selbst zum großen Teil HJ-Führer waren, erzogen. Soldatisches Denken und Handeln auf nationalsozialistischer Grundlage sind das Ziel dieser Erziehung.

Die bisher durch die Hitler-Jugend ausgerichteten Jungen bewähren sich bereits in den Reihen der Wehrmacht.

Hiefür spreche ich der Reichsjugendführung meinen Dank aus.

Wie die Leistungswettkämpfe der Marine- Hitler-Jugend bzw. Flieger- Hitler-Jugend in Stralsund und Quedlinburg dem Gedenken der tapferen Männer zur See und in der Luft galten, so sei in allen deutschen Gauen der Tag der Wehrrertüchtigung insbesondere dem stillen Heldenum der selbstlos in den Divisionen des Heeres und der Waffen-44 kämpfenden Frontsoldaten gewidmet.

Wehrrertüchtigung am 4. und 5. September an Axmann folgendes Telegramm gerichtet:

Die Front erwartet, daß die Hitler-Jugend im schwersten Schicksalskampf auch weiterhin ihre höchste Aufgabe darin sieht, der kämpfenden Truppe den besten soldatischen Nachwuchs zuzuführen.

Nationalsozialistisches Wollen und Handeln sollen immer stärker in der Haltung und im Auftreten der Jugend zum Ausdruck kommen. Dann wächst jedes harte Geschlecht heran, das am Ende alle die unserem Volk vorbestimmten Aufgaben erfolgreich lösen wird.

Adolf Hitler.

Palästina als jüdisches Weltzentrum

Bern, 7. September. Wie sehr das Judentum schon damit rechnet, das arabische Palästina als jüdisches Weltzentrum in die Hände zu bekommen, bestätigt als weiterer Zeuge das Organ, der Schweizer Juden „Israelitisches Wochenblatt“. Es bespricht die Zukunft der Juden und erklärt, daß ihr großes Zentrum in Palästina bestehe und durch keine Macht der Welt von dort wegbringen sei. Es glaube wohl kein Politiker daran, das jüdische Nationaltum in seinem Wachstum beschränken zu können. „Niemand wieder“ sei das große Schlagwort in Amerika Roosevelt, Wallace und Welles hätten dies deutlich zum Ausdruck gebracht.

Die Auslandsstimmen:

Alle Vorteile liegen auf Seiten der mit Deutschland verbündeten Mächte

Berlin, 7. Sept. Die Weltpresse steht im Zeichen des 5. Jahrestages des Kriegsausbruches. Alle Zeitungen stellen Betrachtungen über die Lage an. Dabei kommen die Blätter zu der Erkenntnis, daß die Stellung der Achsenmächte nach vier Kriegsjahren unerschüttert ist und daß alle Vorteile auf Seite der mit Deutschland verbündeten Mächte liegen.

Japan

Tomokatsu Hori, der Sprecher des japanischen Informationsamtes, gab zum 5. Jahrestag des Kriegsausbruches eine Erklärung ab, die mit der Feststellung beginnt, daß die vergangenen vier Jahre erwiesen hätten, daß die Achsenstreitkräfte mit großem Schwung und unerschütterlicher Entschlossenheit in bewunderungswürdigen Feldzügen dem Sieg entgegengingen. Die Erklärung schließt mit dem Satz: „Je länger der Krieg dauert, um so schwächer werden unsere Feinde werden und der Sieg wird uns dann um so sicherer sein.“

Alle japanischen Zeitungen betonen, daß die Lage keinen Grund zu Pessimismus gebe. So schreibt die Zeitung „Yomiuri Hotschi“, die europäischen Verbündeten würden mit verdoppelter Kraft fortfahren, den Krieg zum siegreichen Ende zu bringen, sowie Japan selbst entschlossen sei, die Bande mit den Achsenmächten noch weiter zu festigen, um mit ihnen gemeinsam den angelsächsischen Imperialismus zu zerschmettern und eine neue Weltordnung aufzubauen.

Rumänien

Die Bukarester Blätter erinnern daran, daß der Krieg von Jahr zu Jahr an Härte zugenommen habe und auch nur durch Härte entschieden werde. „Blut und Eisen und keine Theorie bleiben die einzigen entscheidenden Faktoren“, schreibt die Zeitung „Viatza“, die aus den vergangenen dreißig Jahren den Schluß zieht, daß sich nur der Starke sein Recht schaffe. Der Sieg werde nicht dem gehören, der die meisten Soldaten hat und die meisten Rohstoffe, sondern dem, der den stärksten Willen zum Durchhalten hat. — Die Zeitung „Porunca Vremii“ schließt ihre ausführliche Darstellung des bisherigen Kriegsverlaufes mit der Feststellung ab, daß Deutschland und seine Verbündeten heute mehr als je den Vorteil der inneren Kampflinie haben und daß die europäische Festung unnehmbar ist.

Schweden

Von den Stockholmer Blättern führt der militärische Mitarbeiter von „Stockholms Tidningen“ in einer ausführlichen Betrachtung zum Abschluß des 4. Kriegsjahres seinen Lesern die Gefahr vor Augen, die Schweden von den Sowjets droht. Er gibt zu bedenken, daß, wenn es den Sowjets gälänge, die deutsche Barriere im Osten zu zerbrechen, der Bolschewismus entscheidenden Einfluß über große Teile Europas erhalten werde. Das würde eine Wendung in der Geschichte Europas, würde den Untergang des Abendlandes bedeuten. Auch „Svenska Dagbladet“ weist auf diese Gefahr hin.

Norwegen

Das Hauptorgan von „Nasjonal Samling“ führt seinen Lesern zu Beginn des 5. Kriegsjahres vor Augen, welches Schicksal Norwegen erleben würde, wenn etwa der Bolschewismus siegte. Liquidation, Genickschüsse und Massengräber würden zur Auslöschung des norwegischen Volkes führen. Deshalb wolle der Teil der Norweger, der sich zum großgermanischen Gedanken und zum neuen Europa bekenne, lieber weiter die Lasten des Krieges auf sich nehmen, als dem Bolschewismus ausgesetzt sein. Unter Hinweis auf den Verrat Englands und der USA an den kleinen Staaten und auch an Norwegen meint „Fritt Volk“, daß die Opfer, die Norwegen habe bringen müssen, nicht vergeblich gewesen seien. Norwegen habe endlich den Weg zur Freiheit und Rettung des Volkes gefunden und sei zu der Erkenntnis gekommen, daß die Zukunft von der Niederringung des Bolschewismus abhängt.

Slowakei

Auf einer Pressekonferenz sprach Minister Mach zur Lage an der Schwelle des 5. Kriegsjahres. Er betonte, daß die Entwicklung der Ereignisse den Entscheidungen der Slowaken, auf der Seite Deutschlands für die Freiheit Europas zu kämpfen, recht gegeben habe. „Wir kämpfen nicht“, so erklärte der Minister, „aus Haß, sondern wir stehen im Kampf gegen den bolschewistischen und die übrigen Feinde Europas, um das Recht auf unsere freie, selbständige Existenz zu verteidigen. Die nationale Freiheit und alles, was in der Slowakei Gutes geschaffen wurde, gebiete den Slowaken, sich noch fester an das große Deutsche Reich anzulehnen, ohne dessen Hilfe weder die Slowakei noch das übrige Europa vor dem Verderben bewahrt geblieben wäre.“

Kroatien

Die kroatische Presse gedenkt des 5. Jahrestages des Kriegsausbruches in ausführlichen Artikeln. Die Zeitung „Nova Hrvatska“ stellt in ihrer Betrachtung fest, daß die Lage Deutschlands und seiner Verbündeten nicht nur besser sei als die ihrer Gegner, sondern auch weit günstiger als zu Beginn des Krieges. Wenn die Achsengegner hier und dort hätten Terrain gewinnen können, so solle man doch nicht vergessen, daß es sich dabei nicht nur um Scheinfolge handle, denn die Verluste der Feinde seien derart groß, daß die Aktion vom Standpunkt einer rationalen Kriegführung aus gesehen niemals gerechtfertigt werden konnte.

Südlich des Ladogasees

PK-Sonderbericht. Über die flache Wiese, die sich frontwärts bis zur aufgewühlten Hügelkette dehnt, neigt sich die Dämmerung. Fern im Westen, unter dem ungeheuren grauen Wolkengebirge, hängt ein fahler, gelber Streifen über dem Horizont. Der Mond steht noch tief. Das ist die beste Zeit für den Nachschub. Der Feind kann ihn nicht mehr sehen, und die Bomber kommen erst später wieder. Und trotzdem treiben die Panje-Fahrer ihre Pferde zu gestrecktem Galopp, und die Zugmaschinen rasseln eilig durch den Morast des ausgefahrenen Weges. Denn die sowjetische Artillerie streut das Gelände ab. Plötzlich und unberechenbar.

Nur der Soldat, der quer über die Wiese auf das nahe Gebüsch zu schreitet, scheint keine sonderliche Eile zu haben. Bedächtig umgibt er die Trichter, die Granaten und Bomben gerissen haben. In der Hand hält er, was ihn zur Vorsicht nötigt — ein Schnapsglas voll Likör...

Es ist der Oberarzt der Werfer-Abteilung, die zwischen den Büschen und in dem lichten Wäldchen dahinter kumpiert. Das Gläschen voll Likör hat ihm der Abteilungskommandeur, den er gegen Abend aufgesucht hat, beim Abschied in die Hand gedrückt mit der Bitte, es dem Chef der Batterie zu bringen, in dessen Bunker der Arzt zu schlafen pflegt. Seit langer Zeit war nämlich im Gefechtsstand der Abteilung erstmals wieder eine Flasche Alkohol aufgetaucht. Der Batteriechef sollte an der Freude teilhaben. Da aber keine zweite Flasche aufzutreiben war, mußte eben das Schnapsglas genügen, das der Arzt in Gemütsruhe und in bester Laune zwanzig Minuten durch die Gefahr trug, ohne auch nur einen Tropfen zu verschütten. Er hatte dem Batteriechef überdies auszurichten, daß sei nur eine bescheidene Abschlagszahlung. Morgen erhalte jeder Mann eine halbe Flasche Schnaps und hundert Zigaretten zusätzlich und kostenlos. Das Geschenk komme von der Infanterie-Division, vor deren Abschnitt die Abteilung so hervorragend gewirkt habe. Die Grenadiere seien begeistert und hätten, wie sie sagten, das Bedürfnis gehabt, sich in netter Form zu bedanken.

Am Tage empfiehlt es sich nicht, ohne zwingenden Grund über die Wiese zu gehen, deren weiß und gelb getupfter Blumenflor an harmlose Zeiten erinnert. Besonders dann nicht, wenn die Bolschewisten über dem Hühenrücken vor der nahen Hauptkampflinie den dreimal verwünschten Ballon aufsteigen lassen. Sobald sie ein paar deutsche Soldaten erkennen, schleudern sie schwere Brocken herüber. Auch die Büsche, zwischen denen die Feuerstellung der Batterie steckt, schützen nur notdürftig gegen Sicht. Es ist ein großes Glück, daß die Werfer so niedrig und die Rohrbündel so kurz sind. Sie lassen sich schnell mit ein paar Zweigen tarnen.

Auch die »Quartiere« der Kanoniere sind wenig beneidenswert. Es blieb keine Zeit, feste Bunker zu bauen, als die Abteilung drei Tage nach Beginn der Schlacht südlich des Ladogasees heranbrauste. Die Infanterie, harten Angriffen ausgesetzt, brauchte sofortige Hilfe. Und brachte sie immer wieder, so daß die Batterie keine Gelegenheit mehr fand, die Stellung zu wechseln. So mußten sich die Kanoniere damit begnügen, kleine Erdlöcher auszuheben, die wegen des Grundwassers nicht tief sein konnten und in denen sie einzeln oder zu zweien kauern und schlafen.

Aber weder Entbehrung noch Gefahr hat ihren Gleichmut und ihre Einsatzfreudigkeit gedrückt. Schließlich ist die Batterie schwere Einsätze gewohnt. Sie hat vor Kiew gekämpft, auf der Krim, vor Sewastopol und schon in

Werfer-Batterie der Nebeltruppe macht den Grenadiere Luft. Infanterie-Division dankt für vorbildliche Entlastung

den beiden früheren Schlachten am Ladogasee. Die Ohren wissen genau zu unterscheiden, wohin die feindlichen Granaten zischen. Was macht es dem jungen Kanonier dort aus, daß rückwärts im Wald Granaten einschlagen? Er hat sich splitterackt ausgezogen, um sich endlich einmal nach Wochen gründlich zu waschen. Nicht weit von einem Blindgänger, der haargenau zwischen Arm und Rippen eines Kameraden hindurchflog und nur Prelungen zurückließ. Es geht eben manchmal merkwürdig zu auf dem Schlachtfeld.

*

Versteht sich, daß die Batterie jubelte, als sie von dem Geschenk der Grenadiere erfuhr. Dank ist Ansporn. Und so hoben die Kanoniere ihre zentnerschweren Wurfgranaten noch einmal so gern in die Rohre.

Eben klingt wieder der Fernsprecher in dem Erdloch, wo der junge Wachtmeister haust, der in der Feuerstellung befehligt. Zahlen kommen durch, nüchterne Zahlen, die der Batteriechef mit seinem Batterietrupp schnell errechnet hat. Der Kanonier am Richtaufsatz stellt ein. Die Rohre schwenken leicht. »Feuerbereit!« melden die Werferführer (bei

Die Raub- und Unterdrückungspolitik der Vereinigten Staaten von Nordamerika hat heute unter der Führung des großenwahn sinnigen Präsidenten Franklin D. Roosevelt und seiner Judentruppe ihren Höhepunkt und ihre Blüte erreicht. Sie fußt auf ehrwürdigen »Traditionen« seitdem die USA seit dem Bürgerkrieg aus einem Staat der Pioniere zu allmählich einem Land der Spekulanten, Schieber und Hochkapitalisten wurde. Ein bezeichnendes Kapitel dieser Entwicklung ist der Raub Panamas, ist die Entstehung der Kanalzone in Mittelamerika. Mit Hilfe eines französischen Abenteurers, mit Bestechung, List und Gewalt wurde Panama der Republik Kolumbien entrissen und unter us-amerikanische Gewalt gebracht. Wie das geschah, das schildert unsere neue Artikelserie:

„Griff nach Panama“

Wie die USA einst die Kanalzone stahlen. Von Dr. Herst Käser,

die wir demnächst veröffentlichen werden.

Mit dramatischer Spannung gibt der sachkundige Verfasser in einer lebensvollen Schilderung die, angesichts der heutigen Machenschaften der USA in Ibero-Amerika hochaktuellen Vorgänge wieder. Er schildert das Versagen Lesseps bei seinem Kanalbauprojekt, die Opfer der Arbeiter, die Machenschaften der Drahtzieher in Washington, das Komödienspiel der »Revolution von Panama« samt den Vorgängen hinter den Kulissen und schließlich Glück und Ende jenes Abenteurers, der den USA die Kanalzone gewann, selber aber auf den Straßen von Paris als elender Hausierer endete.

Wußten Sie schon...

...daß das Tätowieren zu Heilzwecken in Ägypten bereits seit 4000 bis 5000 Jahren geübt wird? Bei den Naturvölkern wird die Verzierung des nackten Körpers hauptsächlich als Schmuck vorgenommen.

...daß die in Töpfen gezüchteten Zwergbäume ein Alter von mehr als 100 Jahren erreichen? Durch künstliche Verkrüppelung erhalten sie trotz ihrer Kleinheit das Aussehen alter Baumriesen. Man benutzt sie in Japan und China zu kleinen Miniaturlandschaften.

...daß noch gegen Ende des vergangenen Jahrhunderts von der deutschen Feldartillerie eigene Kochapparate in Gestalt dreier ineinander stehender Kessel mit Bratpfanne, Es-

der Artillerie Geschützführer genannt), »feuerbereit, klingt es durch den Draht zum Batteriegefechtsstand. »Feuerbereit« meldet der Batteriechef dem Kommandeur. Die Kanoniere springen zur Seite und in die Deckungslöcher. Die neben der Zündmaschine warten auf den Augenblick, da sie den Strom durch die Zündkabel in die Geschosse jagen.

...noch zwanzig Sekunden... noch zehn Sekunden... Achtung!... Batterie-Feuer!

Und heraus fliegen die feurigen Raketen. Aus allen Werfern zugleich. Stichflammen schlagen aus den Rohren zu Boden, Rauchfahnen steigen zum Himmel, und Pulverdampf hüllt die Werfer ein. Die Luft erzittert unter dem Tosen und Heulen, das weithin hörbar ist bis hinüber zum Feind. Bald danach sieht man den Feuerschein der fast gleichzeitig krepelnden Granaten. Wehe den Bolschewisten, die in diesem Raume stürmen!

Sofort werden neue Geschosse in die Rohre gehängt. Denn jeder Augenblick kann eine neue Salve fordern. Jetzt müssen die Kanoniere sich rasch verstecken. Denn die sowjetischen Schlachtfieger suchen sie wieder. Zum zehnten, zwölften, vierzehnten Male an diesem Tage. Man zählt gar nicht mehr. Hauptsache, sie finden einen nicht. Inzwischen her mit dem Schnaps! Die Infanterie soll leben!

Kriegsbericht Heinrich Rodemer

Lachen und Lächeln

Der verbotene Kuf

Es war auf einer sonnigen Bank im Park. Zuerst saß Frau Müller allein auf dieser Bank und genoß Sonnenschein, Vogelgezwitscher und die Aussicht auf ihren dunkelblauen Kinderwagen, in dem Müller-Junior schlummerte... Dann setzte sich Frau Schultze auf das andere Ende der Bank. Die beiden Damen kannten einander zwar nicht, kamen aber bald ins Gespräch.

Gesprächsthema war natürlich Müller-Junior, der sechs Monate zählte.

»Leder haben so wenige Menschen Sinn für Hygiene«, seufzte Frau Müller. »Ich verstehe ja sehr gut, daß alle, die meinen Kleinen sehen, Lust bekommen, ihn zu küssen, aber...«

Frau Schultze nickte höflich.

»Haben Sie auch Kinder?« fragte Frau Müller eifrig.

»Ja, zwei Mädchen«, berichtete Frau Schultze.

»Nun — dann werden Sie mich verstehen! Man kann doch einfach nicht zulassen, daß die Kinder von Fremden geküßt werden, nicht wahr?«

Frau Schultze zuckte mit den Achseln.

Frau Müller: »Ich kann es nun einmal nicht leiden!«

Frau Schultze: »Nein, ich mag es auch nicht.«

Frau Müller: »Man muß energisch sein! Ich sage deshalb allen Leuten, die sich über meinen Kleinen beugen, daß sie ihn nicht küssen dürfen. Auf diese Weise verhindere ich es!«

Frau Schultzes Stimme klang sehr resigniert: »Ich möchte es ja auch gern verhindern, aber meine Mädchen sind so reizend, daß sich die Menschen einfach nichts von mir verbieten lassen. Sie küssen die Kinder doch!«

Frau Müller: »Das verstehe ich nicht! Sie müssen es unbedingt verhindern!«

Frau Schultze seufzte: »Das ist nicht so einfach, meine Mädchen sind nämlich achtzehn und zwanzig Jahre alt...«

Carl Otto Hamann

Richter: »Verlobten Sie den Einbruch so, wie ich ihn schilderte?« — Einbrecher: »Nein, nicht ganz so. Ihre Methode halte ich aber für praktischer.«

*

Junger Mann (zur Kellnerin, die rote Haare hat): »Na Sie, kommen Sie mir nicht zu nahe, damit ich nicht Feuer fange!« — »Na, seien Sie unbesorgt«, antwortete sie, »zum Brennen sind Sie zu grün.«

*

Lehrer: »Nun, Lehmann, warum hast Du denn gestern gefehlt?« — Schüler: »Großmutter und Mutter sind gestern verstorben, da sagte mein Vater zu mir: »Junge, heute ist Feiertag!«

*

Also ich frage Sie jetzt das letzte Mal, ob Sie endlich zahlen wollen? — »Na, da bin ich froh, daß die dämliche Fragerin mal aufhört!«

*

Sie sehen Ihren Mann also selten, Frau Winter?«

»Ja, er ist Schiffskapitän und kommt im ganzen Jahr nur einmal auf vier Wochen nach Hause.«

»Sie Arme, das denke ich mir ganz entschuldig!«

»Ja, ich bin auch immer froh, wenn die vier Wochen vorbei sind!«

Die Rösser von Canderhill

Eine Sache aus USA. Von Johannes Schumann

Roßdiebe sind auch drüben unbeliebt; das sieht man schon daraus, daß man sie aufzuhängen pflegt. Jimmy Morton liebte das Hängen nicht, wenigstens soweit es seine eigene Person betraf. Er stahl deshalb keine Pferde, sondern er tat das Gegenteil. Das Gegenteil vom Pferdestehlen ist, daß man sie kauft und tatsächlich bezahlt. Also betrieb Jimmy einen Roßhandel.

Er ging zu den Canderhillern und kaufte. Wo es viele gibt, sind sie billig, und wenn man sie gut verkaufen kann, gibt man es hin, denn man kriegt immer wieder ein neues. Er gab dreißig bis sechzig Dollar für das Stück, er legte den Betrag in guten Scheinen auf den Tisch, und Bargeld war nicht häufig. Die Canderhiller griffen zu und verkauften. Es wurde nicht lange gefeilscht; wer nicht gemocht hätte, sollte es ruhig bleiben lassen. Immer mit der Fixigkeit! Es gab viel Geschimpf und Geflüche dabei, aber Bargeld verschönt. Die zweltaußend Mitmenschen besaßen abgezählte hundertzehn Pferde, und nach drei Tagen hatte Jimmy sie alle.

Am Abend des dritten Tages saß er in der Bar, trank viel, schlug die Faust auf den Tisch und schimpfte. Sie sagten, er solle einen ausgeben, denn er habe ja ein gutes Geschäft an ihnen allen gemacht. Da kriegte er einen gewaltig roten Kopf und lallte:

»Ich dummes Luder habe mir eure krummen Ziegen andrehen lassen und bin nun mein schönes Geld los, gute Scheine, Bill und keine fabrizierten, merk dir das, mein Junge. Werdet es wohl selber gesehen haben, denn beim Geld hört eure Dummheit auf. Sauf, Kinder, es ist schon alles ganz egal!«

Es herrschte Disziplin in Canderhill, sie soffen also. Dieser Jimmy ist doch ein Ehrenmann; als es ans Bezahlen ging, kniff er nicht, es gab auch keine Prügelei, wie es eigentlich die Regel war, sondern er kramte in seiner Brieftasche herum und kriegte die Scheine heraus. Er zitterte schon, das Zählen war schwer, und er gab zu viel. Der Wirt war ehrlich, weil es die andern gemerkt hatten und es zum Teil zu wenig war, er schob ihm das Überschießende wieder zu.

Aber das hatten sie auch alle gesehen, daß ihn beim Herumsuchen ein Papier heruntergefallen war und nun unter dem Tisch lag, ein Brief oder so. Jimmy hatte keine Ahnung davon, und niemand sagte ihm davon, Nick Stanford setzte sofort seinen großen Stiefel darauf.

Als Jimmy hinausgewankt war, machten sie sich über das Blatt her; es war ein Brief, der war ein wenig dreckig geworden, aber noch gut zu lesen. Nick Stanford mußte vorlesen. Es lag ihm nicht viel dran, er schimpfte lästerlich über die schlechte Pfole; denn Lesen war nicht seine starke Seite. Und dann wurden ihre Augen groß, und die Mäuler blieben offen, und sie piffen durch die Zähne wie die kleinen Buben, die sich über die Naturgeschichte des Storches gegenseitig aufklärten. Denn Nick Stanford stotterte heraus:

»Lieber Jimmy, es wird einen großen Krieg geben mit den damned Germans, die uns alle Geschäfte verderben. Man wird ein paar hunderttausend Cowboys über das große Wasser schicken, die werden ihre Felder zerstampfen und sie wie die Hasen zusammenreiben und mit ihren Lasso einfangen. Wird einen Spaß abgeben, aber man braucht Pferde. In Wysley ist großer Markt, da werden sie gekauft. Sie nehmen alles, was bloß nicht blind oder lahm ist. Sie zahlen auch gut, nicht unter zweihundert Dollar das Stück und manchmal noch mehr, weil sie eben alles notwendig brauchen. Bring Deine Rösser und mach das schöne Geschäft, und hernach denk auch an Deinen lieben Freund, der Dir den Tip gibt. Es ist John Smith. PS: Mußt aber Eile haben, in acht Tagen ziehen sie weiter.«

Am nächsten Morgen lag Jimmy noch zu Bett, da klopfte es schon an die Haustür. Nick Stanford stand draußen und wollte herein, er hatte es eilig. »Du, Jimmy«, sagte er, als der andere aufgemacht hatte und wieder in sein Bett gekrochen war, »ich habe dir doch meinen Braunen verkauft. Du hast ihn noch bei mir stehen, aber er ist dein, denn wir sind ehrlicher Leute Kinde.«

»Stimme«, brumnte Jimmy, »er ist mein.«

»Du, ich muß das Roß wiederhaben. Ich hab

da eine kleine Reise vor und zahl dir wieder, was du mir gegeben hast.«

Jimmy sah ihn böse an. »Bei dir leckt wohl der Kanister, was?«

»Gut, ich zahl dir auch drüber. Vierzig Dollar, hast du mir gegeben, ich geb dir fünfzig.«

Sie zankten eine Viertelstunde böse miteinander herum, dann wurden sie, was die Leute einig nennen. Nick Stanford legte hundert Dollar auf die Bettdecke und hatte seinen Braunen wieder.

Jimmy war eben aufgestanden und wartete hemdsärmelig vor seiner sogenannten Waschtölette auf den Nächsten, da kam auch schon Harry Johnston. »Weißt du, Jimmy, was ich sagen wollte: Ich hätte meinen Wallach nicht verkaufen sollen. Ich muß zu meiner Schwieger reiten, weißt du, drüben am Green River, wir haben da so 'ne Geldsacke, und du weißt, da muß man selber kommen, sonst hauen einen die eigenen Verwandten über die Ohren. Mach den Handel rückgängig, ich will dir eine Buße draufzahlen. Dreißig Dollar hast du mir gegeben, hier sind fünfunddreißig. 's ist für die alte Freundschaft.« Er hielt ihm eine Riesenzigarre hin.

»Von deiner Freundschaft hab ich bisher verdammt wenig gespürt«, lachte Jimmy hämisch. »Ich müßt ein Roß sein so dumm wie deins, das du mir angeschnitten hast. Überlegt euch euren Schwindel vorher und macht ehrlichen Händlern keine Ungelegenheiten. Ich denke nicht daran.«

Aber nach einer langen Weile dachte er doch daran, nämlich, nachdem ihm Harry inzwischen noch eine Zigarre zugeschoben und mit saurer Miene seine hundert Dollar herausgezogen hatte.

Als Jimmy eine halbe Stunde später vor die Haustür trat, kam über die Straße Graham Squire herüber, der war schon ein alter Knacker mit einem zerknitterten Diebsgesicht, und er winkte von weitem, daß man ihm ansah, er hatte was auf dem Herzen. Aber Jimmy ließ ihn gar nicht zu Worte kommen und sagte:

»Ich weiß, alter Spitzbube, du hast mir einen Schinder verkauft, den du für ein Pferd ausgegeben hast, und willst ihn wiederhaben. Vielleicht, weil ihr zueinander paßt, denn er ist genau so ein krummes Biest wie du. Aber

da müßt ich schon ein Mondkalb sein. Ich hab mir vorgenommen, aus ihm einen anständigen Kerl zu machen, mit dem man sich auf der Straße zeigen kann, wenn ich ihn nicht mehr hungern lasse wie du alter Gauner. Und also: ich behalt ihn. Such dir was anders, du hast ja wohl eine Reise vor?«

Natürlich stimmte das, Graham Squire hatte eine Reise vor, und er mußte das Pferd haben. Ein anderes war nicht zu kriegen. Jimmy hatte sie ja alle gekauft. Na, und der alte Mann konnte ja seine krummen Knochen nicht zu Fuß schicken, das mußte Jimmy freilich einsehen, und so war er wieder mal der Gutmütige und schlug das Vieh los; aber hundert Dollar kostete es, daß ihm der Spaß verdorben wurde, den Leuten zu zeigen, was ein guter Rossepfleger ist.

So ging es den ganzen Tag, die guten Canderhiller mußten auf einmal alle verreisen und kauften ihre Pferde wieder. Wenn man es den Germans besorgen wird, werden sie nun auch dabei sein, und niemand kann sagen, sie haben keinen Patriotismus. Als die Sonne am zweiten Abend hinter ihren Hügel versank, war Jimmy hundertseben Rösser wieder los, das Stück zu abgezählten hundert Dollar und keinen einzigen weniger. Drei behielt er; auf zwei packte er sein bißchen Kram und auf das dritte sich selbst.

Am frühen Morgen des dritten Tages ritt er weg; wohin, hat er keinem gesagt, und wiedergekommen ist er auch nicht. Eigentlich waren sie auch alle froh, daß er fort war, da brauchten sie nicht mehr Angst zu haben, daß er hinter die Geschichte mit dem gestohlenen Brief kam.

Nach Wysley ist es einen guten Tagesritt, und in den nächsten achtundvierzig Stunden ging es wie ein langer Zug frommer Pilger auf dem Wege. Dann suchten sie den Roßmarkt und fanden ihn nicht, und die Wysleyer wußten ihn auch nicht. Aber hatte es nicht in dem Briefe gestanden? Sie fragten nach Mister Smith, es gab ein Dutzend davon in dem Nest. Aber keiner kannte den Jimmy Morton.

Und keiner hatte einen Brief geschrieben. So trabten die Rösser von Canderhill wieder heim.

VOJAKI S SVINČNIKOM / Risbe *Waffen-Kriegsberichter*jev o vojnih dogodkih.

Prvič v tej vojni so bile postavljene posebne enote propagandnih stotnij, katerih pripadniki naj dajo bralcu v domovini živo sliko boja vojakov na fronti, pri oskrbi in na vseh drugih področjih vojne službe. *Waffen-WW* ima v svojih vrstah tudi PK-Berichterje, ki z besedo, sliko ali filmskim trakom ali s svinčnikom za vse čase in za vse poznejše generacije ovekovečijo dogajanja trenutka in časa. Posebno so se odlikovali risarji, ki s svojim svinčnikom ovekovečijo trenutek in ustvarjajo slike, ki imajo deloma visoko umetniško vrednost.

Danes objavljamo nekaj risb raznih *Waffen-Kriegsberichter*jev, ki nam dajo približno sliko o večstranski uporabi risarja na fronti, čeprav daje reprodukcija samo slabši vtis izvirne risbe. Pri tem ne smemo pozabiti, da umetnik ne sedi v premišljuječem miru daleč zadaj za fronto, in da mu frontni bojniki poročajo o dogajanjih spredaj, ampak on stoji, kakor vsi vojni poročevalci vojske, zračnega orožja, vojne mornarice in der *Waffen-WW* spredaj ob sovražniku in se mora kakor vsak drug vojak bojevati z orožjem v roki, povrh pa še izpol-

K našim slikam:

Zgoraj na desni: *Waffen-Kriegsberichter* Klerk je s svinčnikom ovekovečil poulične boje, v katerem je nastopilo protiletalsko topništvo.

Na levi: *Waffen-Kriegsberichter* Palmowski pokaže nemškemu vojakom, kako je on trd in odločen pri napadu.

»V nekem privojevanem kraju« je naslov te risbe *Waffen-Kriegsberichter*ja Buschschulteja. S previdnim varovanjem, pripravljen na odpor, koraka bojevnik skozi vas.

»Pionirja« je nazval *Waffen-Kriegsberichter* Berner to sliko. Sovjeti so menili, kakor povsod, da bodo tudi tukaj zadržali nagli pohod nemške oborožene sile z razstreljanjem mostov in napravo cestnih in minevskih zapor. Pionirji pa so kaj kmalu napravili prosto pot in tako omogočili zasledovanje sovražnika.

niti nalogo vojnega poročevalca. Zato pričajo slike o lastnem doživetju in imajo prav čisto še poteze neposrednega dogajanja. Može, ki jih riše ali slika, so njegovi lastni tovariši in sobojevniki, ki jih vidi kot umetnik in pri katerih opazuje fine spremembe v obrazu, kakršnih nenavajeni človek ne more videti. Kako neposredno učinkuje na primer naša slika zgoraj na desni, ki izhaja od *Waffen-Kriegsberichter*ja Palmowskega in pove več kakor mnogo besed, kaj v tem trenutku razgiba te tri vojake. Okrog in okrog po granatah razoran svet očrtava trdoto bojev, ki so se vršili prej. Napeto opazujejo trije vojaki premikanja sovražnika in so vsak hip pripravljeni, da se mu vržejo nasproti.

Ne manj dojmljivi sta obe sliki Klerkovo »protiletalsko topništvo v pouličnem boju« in Buschschultejev »Obraz vojne«, ki predstavlja odlomek iz bojev za mesta, ki so sedaj le še kup ruševin.

Obraz vojne so zajele te slike. Tisti ki so to ovekovečili, niso »slikarji bitke« od nekdaj, ki se jim je vojak le pomilovalno smehljaj, ker sami niso nikdar povohali smodnika. Ti pa so vojaki in umetniki, njihova dolžnost je torej dvojna. In oboje morajo popolnoma izpolniti. Fronta sama jim ni odrekla svojega priznanja. F. H.

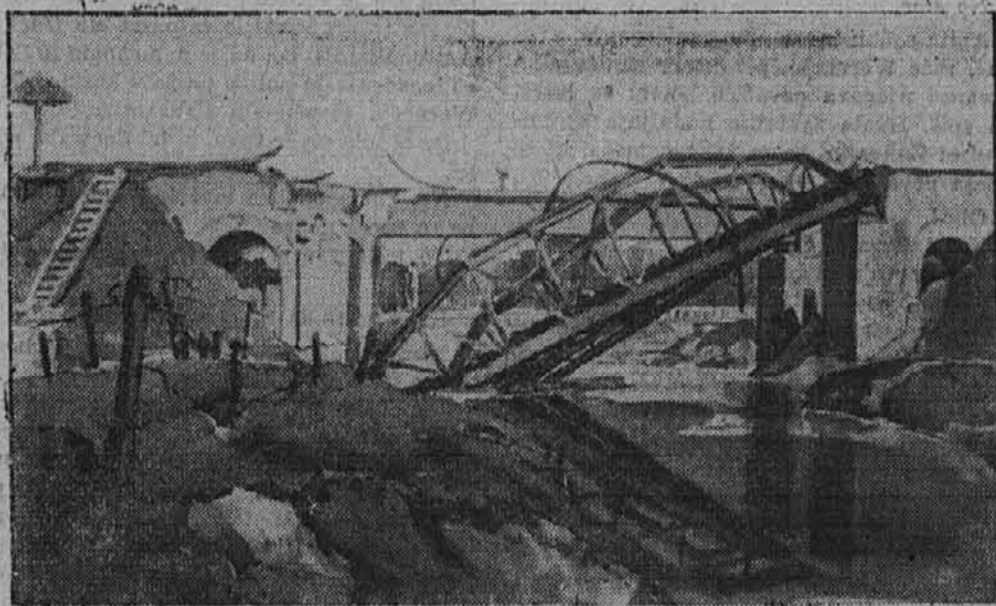

»Obraz vojne« je naslovil *Waffen-Kriegsberichter* Buschschulte to sliko. Nič ni ostalo od mesta ko kup ruševin. Z markantnimi potezami poudarja risar reči, ki prav klono prikazujejo pravo obličje vojne. Na Zahodu so bile neporušene cerkve tipljen obraz mesta, preko katerega je vihrala burja vojne. Na Vzhodu pa tudi teh ni na sliki mest v bojščih, ki so čisto menjala svoje posestnike. — Bolj ko fotografija poudari risba bistvo snovi, kakor se je to zgodilo na tej sliki.

»Vojna kuhinja pride«

Waffen-Kriegsberichter Berner.

»Razstreljeni mostovi«

Waffen-Kriegsberichter Graf.

Aus dem Kreise Krainburg

Krainburg. (Pri Abrahamu.) Tiho, skoro neopazeno je v tekočem tednu ohajal petdesetletnico znani lovski nimrod, naš Gustel. Kdo bi mu prisodil, da je na višku najlepše moške dobe? Čil, še popolnoma svež in mladosten koraka po ulicah! V ranih jutranjih urah ga vidite s puško na rami in šopkom cvetja za klobukom, ko se vrača iz lova. Smejočega obraza, zagorel in vedno vesel ima v zalogi vedno pripravljeno kako šalo, da z njo preseneti tega ali onega najbližjega soseda. Obisk gora mu je kot sinu rojenemu pod Karawankami skoro zapoved. Njegovo bistro oko ne zgreši cilja pri streli na divjad.

Seizach. (Smrti primer.) V Doleinawasi je po kratkem trpljenju umrl kmet Johann Jelenz. Vaščani so zgubili z njim dobrega tovariša. Kako priljubljen je bil pokojni, je pokazala velika udeležba pri pogrebu.

Delovno zasedanje v Krainburgu

Minulo soboto in nedeljo so pod vodstvom Kreisleiterja P. Kussa zborovali Ortsgruppenleiterji in Kreistab des Kreises Krainburg v okolišni hiši v Krainburgu. Kreisleiter je najprej čestital Ortsgruppenleiterju P. magistru Augustu Jungschaftu k njegovemu šestdesetemu rojstnemu dnevu in mu kot častno darilo izročil Führerjevo knjigo »Mein Kampf«. Po nato sledečih komisarijskih pozivih Ortsgruppenleiterjev so Kreisleiter Kuss se je zahvalil možem za njihovo službo, njihov trud in njihovo marljivost. V soboto zvečer se je vrnil v strankinem domu sestanek udeležencev zborovanja in njihovih rodbinskih članov ter uslužbencev v Krainburgu pri vselem tovariškem večeru. Prišli so tudi prestavniki oblasti in pevec iz Krainburga so skrbeli za najboljše zabavo.

V nedeljo predpoldne je imel k. Gauschungsleiter P. dr. Pflieger referat o »Sodobni politiki velesile«. Nato je govoril Kreisleiter Kuss o položaju na Gorenjskem in zlasti o razmerah v Krainburgu ter o nadaljnjih nalogah stranke v Kreslu. Vsem sodelavnikom se je prav priščno zahvalil za njihovo zvesto sodelovanje in jih prosil, da naj bodo, ker odrine sam k vojakom, tudi njegovemu nasledniku P. dr. Pfliegeru na enak način sodelovali, pomočniki in tovariši. S pooblastitvijo Führerja in svedanim snetjem zastave je bilo zaključeno to delovno zasedanje.

Kreis Radmannsdorf

Radmannsdorf. (Prvi apel urada pri Landratu v Radmannsdorfu.) Totalna vojna s svojimi povečanimi zahtevami, zahteva tudi od namestencev in uradnikov pri uradih povečano delo, ki ga lahko opravi samo takrat, če njihovo ravnanje popolnoma ustreza danim smernicam države in stranke. Raz teh vidikov se je z dne 1. t. m. vrnil poučni apel za uslužbence Landratsamta v Radmannsdorfu. Po skupno odpeti pesmi in uvodnih pozdravnih besedah poverjenika Kreisleitungen für Behörden und Beamtenangelegenheiten P. Amtmanna Malerja je govoril P. Ladstätter. Ta je med drugim izvajal, kako potrebno je dandanes za uradnike in namestence, da drže vselej disciplino in da nikoli ne pozabijo, da imajo posebne dolžnosti napram javnosti. S pesmijo »Nur der Freiheit gehört unser Leben« in pooblastitvijo Führerja je bil apel zaključen.

Gorenjski Hitlerjungen v Münchenu

Koncem preteklega tedna so se gorenjski Hitlerjungen iz Banna Radmannsdorf pod vod-

stvom Hauptstammführerja Geldmacherja odpeljali v München. Potujoča skupina je obhajala iz enajstih dečkov, ki jim je Mitler Jugend dala možnost, obiskati glavno mesto pokreta in veliko nemško umetnostno razstavo. Hitler Jugend namerava s takimi vožnjami podjeti vedno znova, ne le poročati novo pridobljenim tovarišem iz Gorenjskega o tem, kaj pomeni Nemčija, ampak jim tudi z doživljenjem osebnih vtisov predložiti učinke in nastanek nove dobe. Vojna tudi mladino v marsičem obtežuje tako da dozoreva prej in se čisto zaveda neizprosni trdot življenja. Hitler Jugend jim pa vedno znova ustvarja osebnostno doživljanje v skupnosti, da mladina v vsakdanjem življenju ne bi pozabila, da je mlada junjen kos sveta, v katerega sedaj doraščajo, in da bi vedno čutila v sebi stremenje, kaj videti in se naučiti. Vožnja v München in obisk velike nemške umetnostne razstave sta bila posebno sposobna, predložiti gorenjskim Hitler

Naši vojaki pozdravljajo domovino

Vsem Gorenjskam in Gorenjem pošiljajo grenadirji iz Francije pozdrave:

Bisjak Aleks, Auschin Johann, Lowscha Josef, Schwalitsch Josef, Koroschetz Franz,

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Kreis Krainburg

Predassel. Rojstva v mesecu avgustu: Johann Ahtschin, Sucha, Maria in Anna Jauch, (dvojčka) Kokritz, Johann Ribnikar, Predassel. — Smrtini primerov v avgustu tukaj ni bilo.

Zirklach. Rojstva v mesecu avgustu: Franz Klemenz, St. Martin, Stephan Jeritsch, Stefansberg, Johann Supin, Apne-Raune, Marian Ziperle, Dworkle, Maria Werchounik, Raune.

Laak a. d. Zaler. V mesecu avgustu so bili rojeni: Josefa Tichel, Mitterfeichting, Emilie Hafner, Mitterfeichting, Stanislaus Puscher, Burgstall, Georgia Lorenzia Rosmann, Oberfeichting, Johann Golob, Oberfeichting, Johanna Damscher, Log, Veronika Ferlitz, Gotsche, Emilie Tschusch, Altlack, Marianne Plesteniak, Schwarzenberg, Boris Jesich, Laak, Peter Bertonzel, Godeschitz, Bernhard Dolemetz, Schwarzenberg, Anna Jankowetz, Schwarzenberg, Franziska Petschellin Zauchen, Bernharde Trobetz, Stanishe, Maria Molk, Altlack, Friedrich Russ Mitterfeichting, Friedrich Bertschitsch, Altlack, Stanislaus Rejetz, Schwarzenberg, Johanna Stupniker, Formach, Marianne Swolschak, Winkel, Josef Bergant, Laak, Viktor Jamnik Oberdorf, Agid Sewer, Burgstall, Rosalie Zanker, Selo, Bernharde Tschadesch, Sminz, Maria Tschadesch, Sminz. Umrl so: Franziska Trobetz, Schwarzenberg, Franz Krischei, Safnitz, Vinzenz Soklitsch, Laak, Johann Kobal, Log, Marianne Plesteniak, Schwarzenberg, Alois Struckel Laak, Maria Gusel, Laak, Amalie Miklautz, Altlack, Elisabeth Koschier, Grenze, Matthäus Dolenz, Laak, Franz Sorko, Zauchen.

St. Georgen. Rojstva v mesecu avgustu: Franz Trawn, St. Georgen, Bernhard Ogris, Lausach, Johanna Widder, Adergas, Maria Sajewitz, Lausach, Alois Schummer, Olsehek, Anna Loger, St. Georgen, Franz Ferian, Olsehek, Theresia Schwan, St. Georgen, Alois Skrijanetz, Walsach, Michael Schenk, Olsehek. — Umrl so: Valentin Bochinetz, Kerschstetten, Wilhelm Seifert, Breslau-Bolsche, Franz Gasperlin, Trata, Josef Sager, St. Georgen, Josef Jagoditz, St. Georgen, Theresia Suppan, St. Georgen, Jakob Mah, Olsehek.

Budnar Florian, Rams Stanislaus, Milonik Anton, Lewetz Alois, Zalokar Peter.

Prav lepe zdrave pošiljajo gorenjski fantje iz neke severnonemške garnizije:

Klobowz Martin, Bernik Stanislaus, Boschnar Valentin, Oblak Jakob, Pogatschar Johann, Sodnikar Nikolaj, Cuderman Franz, Knifitz Michael, Pogatschnik Veit, Koroschetz Martin, Koroschetz Franz, Bosr Franc, Soklitsch Boris, Sonja Feliks, Karnitschar Franz, Jurjewitsch Franz, Rogel, Zvab, Bozovidar, Jonke Franz, Kosez Franz, Nowak, Gogala, Ros.

Iz Vzhoda nam pišejo: Tudi mi, gorenjski fantje, grenadirji se oglašamo v Vašem uredništvu. Zelo smo veseli, ko nas pri obedu dvakrat na teden razveseli časopis iz naše domovine. Z velikim zanimanjem prebiramo novice iz naših krajev. Karawanken Bote nam tu na Vzhodu lajša našo težko službo. Zelim, da bi nas Karawanken Bote še nadalje razveseljeval in nam krajšal čas. Prosimo pa, ako je mogoče objaviti Vam naslednje vrstice v Vašem listu: »Iskrene pozdrave pošiljajo vsem sorodnikom in znancem, gorenjskim fantom in dekletom, gorenjski grenadirji na Vzhodu: Juwantschitsch Josef aus Stein, Debeutz Josef aus Stein, Glilcha Hans aus Stein, Berginz Marian aus Aßling, Fritzel Alois aus Stein, Pototschnik Raphael aus Stein, Pogascher Josef aus Stein, Marinschek Franz aus Stein, Plewel Josef aus Stein, Rosmann Johann aus Aßling«.

Saibach. Rojstva v mesecu avgustu: Peter Ruper, Dobratschewa, Johann Loger, Dobratschewa, Raimund Benedik, Saibachberg, Maria Martha Istenitsch, Neudorf, Maria Tertschek, Neudorf, Alexander Igor Kesitsch, Neudorf, Maria Naglitsch, Saibach, Ludmila Kopatsch, Saibach, Vinzenz Krwina, Ratschewa, Ida Groschel, Dobratschewa. — Umrl so: Jakob Bogatal, Ariopek, Werner Novak, Graz, Kasimir Kautschitsch, Neudorf, Johann Schubitz, Saibachberg.

V kratkem pričnem objavljati knjigo

„Tako je končala Jugoslavija“

ki jo je spisal dr. Danilo Gregorič.

Izvolite vpoštevati naše oglase v prihodnji številki.

kob Bogatal, Ariopek, Werner Novak, Graz, Kasimir Kautschitsch, Neudorf, Johann Schubitz, Saibachberg.

Zwischenwässern. Rojstva v mesecu avgustu: Anna Jamnik, Untersentitz, Helene Sellenko, Zwischenwässern, Maria Kosetz, Golozerdin, Theresie Kopatsch, Topol. — Umrl je: Josef Widowitsch, Zwischenwässern.

Kreis Radmannsdorf

Ratschach. Rojstva v mesecu avgustu: Maria in Mihaela Steinhacher, Ratschach, Franz Toff, Ratschach, Andreas in Ursula Erlach, Ratschach.

Breslach. Rojstva v mesecu avgustu: Dolenz Julie, Leschach, Wester Josef, Palowitsch. — Umrla sta: Angela Bertonzel, Laufen, Sylvestor Loger, Tscherniutz.

Kronau. V mesecu avgustu sta bila rojena: Josefa Katharina Kramer, Wurzen, in Josef Kogouschek, Wald. — Umrl so: Maria Berze, Wurzen, Maria Udermann, Kronau, Matthäus Grifz, Kronau, Johann Schwann, Kronau, Magdalena Koschier, Wald.

Im Brennpunkt des Tages

V žarišču dneva

Sicherstellung des Fleischbedarfes

Zagotovitev potrebne množine mesa

Die Hauptvereinigung der deutschen Viehwirtschaft hat im Rahmen der Versorgungsplanung für das fünfte Kriegswirtschaftsjahr die Landesbauernschaften nunmehr über die Höhe der im der Zeit vom 1. September 1943 bis 31. August 1944 abzuliefernden Schlachtviehmengen in Kenntnis gesetzt. Dieses in der weiteren Folge auf die einzelnen Kreisbauernschaften entfallende Jahreslieferungsoll wird von diesen auf die landwirtschaftlichen Erzeugungsbetriebe umgelegt werden. Die angeordnete Maßnahme ermöglicht die Hauptvereinigung, die Planung der Sicherstellung des Fleischbedarfes auf eine einwandfrei Basis zu stellen, als dies bei dem bisherigen laufenden Anfall von Schlachtindern der Fall war.

Die landwirtschaftlichen Erzeugerbetriebe werden ihrerseits dadurch in die Lage versetzt, Kenntnis über die notwendige Schlachtviehaufbringungszahl im fünften Kriegswirtschaftsjahr zu erhalten und ihre Viehbestände hinsichtlich der für einen längeren Zeitraum sich ergebenden betriebswirtschaftlichen Abverkaufs- und Aufzuchtserfordernisse zu überprüfen. Die bisher gerade auf diesem Gebiete bestandenen Mängel sind durch die Bekanntgabe der Ablieferungsverpflichtung einer bestimmten Stückzahl von Rindern behoben.

In Anbetracht der ausschlaggebenden Bedeutung dieser Schlachtviehaufbringung für die Sicherstellung des Fleischbedarfes im Rahmen der gesamten Ernährungswirtschaft ergibt sich für jeden einzelnen landwirtschaftlichen Erzeugerbetrieb die unbedingte Notwendigkeit einer fristgemäßen Erfüllung der vollen Höhe des Aufbringungsolls. *Dipl.-Ing. Graeffe.*

Längerer Urlaub für Jugendliche

Daljši dopust za mladostnike

Von der allgemein angeordneten Urlaubsbeschränkung für 1943 sind zugunsten der Jugendlichen von vornherein die Mindestbestimmungen des Jugendschutzgesetzes ausgenommen worden. Wie der Generalbevollmächtigte für den Arbeitseinsatz mitteilt, gilt diese Ausnahme aber nicht auch für etwa darüber hinausgehende tarifliche oder betriebliche Bestimmungen. Es sollen jedoch keine Bedenken dagegen erhoben werden, wenn Betriebsführer im Einzelfall von sich aus erholungsbedürftigen Jugendlichen, soweit es die betrieblichen Verhältnisse gestatten, im Rahmen der bisher geltenden tariflichen oder betrieblichen Vorschriften einen längeren Urlaub geben, als ihn das Jugendschutzgesetz vorsieht.

Vergnügungsfahrten mit Pferdewagen

Zabavne vožnje s konjskimi vozovi

Der Reichsverkehrsminister hat im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern angeordnet, daß Vergnügungsfahrten mit Pferdefuhrwerken, die der gewerbmäßigen Beförderung von Personen dienen, während der weiteren Dauer des Krieges grundsätzlich zu unterbleiben haben. Ausnahmen sind nur im Rahmen der Wehrmachtbetreuung für Verwundete, Erkrankte und Erholungsbedürftige zulässig. In Fremdenverkehrsgemeinden ohne Bahnstation dürfen Pferdedroschkens, Pferdedroschen und ähnliche Fuhrwerke für den allgemeinen Personenverkehr nur zur Beförderung der Erholungsbedürftigen und ihres Gepäcks zwischen Herbergsort und Bahnhof eingesetzt werden. Über die Notwendigkeit eines derartigen Verkehrs entscheidet im Zweifelsfall die Genehmigungsbehörde. Soweit hierdurch Fuhrleute, Pferde und Fahrzeuge verfügbar werden, können sie in anderer kriegswichtiger Arbeit eingesetzt werden.

Rolf Lennar:

28

Spremljevalec, ki ni nevaren

HUMORISTICEN ROMAN

Zdaj vidi tudi Werner, kaj se je zgodilo. Kri mu šine v noge. Vzdigne se, kakor brez duha strmi v Anito, ki je doumela situacijo in se mu približa na štiri korake, potem pa zopet gre nazaj, prime Schwabeja za pod pazduho in ga privede s seboj.

Werner hoče predstaviti . . .

»Ali smem predstaviti . . .«

Ne sme.

Anita začuti brezmejno zaničevanje. »Tako«, reče Wernerju, pri čemer zaničevalno premeri njegovo pevačico, »nam se lažeš, da spiš. Hvala za tvoje nadaljnje spremljanje! Zahvalim se za takega moža, ki se obeha pevačicam na vrat!«

Oho!

Kaj takega si človek ne more dopustiti! Šansoneta uprizori brez priprave učinkovit hrup, poslovdja mora priti in prositi »Ampak gospoda moja . . .«, vendar se pevačica goše pomirila in Anita tudi ne. Najmirnejši izmed vseh je Schwabe. On ne reče prav ničesar. Tem več pa Anita. Oklene se Schwabeja močno za pod pazduho in vrže Wernerju v obraz besede:

»V ostalem ti moram sporočiti, midva sva zaročena.«

Schwabeju se sicer kar nič ne zdi, da bi bil zaročen. Trdno ko skala je prepričan, da je vse le prikazen, da leži v svoji postelji v hotelu in da se mu je ves dogodek le sanjal. Kakšen nesmisel pride človeku v

sanjah na um! Ne, kaj takega! Ko se bo zbudil, se bo moral temu smejati.

Toda smeh ga mine. Pride do spoznanja, da je vse najčistejša resnica, ko pride z Anito v hotel in ko Anita sredi noči zbobna osebe — vratarja, dekleta, slugo, poslovdjo — češ ona takoj odpotuje, naj pripravijo račun, kovčge, okorej odhaja vlak F D, zagotoviti dva sedeža! Nato zgine, da se preobleče.

Med tem sedi Schwabe v klubnem naslonjaču sprejemnice in misli na svojega prijatelja, nesrečnika Wernerja.

Ta bo pač moral zelo slabo misliti o njem. On je gotovo prepričan, da je Schwabe vse to aranžiral le zato, da mu izneveri Anito. Misli si bo, da je namenoma prišel v »Trocadera« in potem pa še v kazino, da bi Wernerja zasačil »in flagrante«.

Ce bi bila stvar taka, bi bil Schwabe podlež.

Ne, kot spodoben možakar mora Schwabe to zopet popraviti.

To je dolžan sebi in Wernerju, da sploh vsem.

Kako se to da zopet popraviti?

Mora se umakniti. Le takrat se bosta Anita in Werner lahko zopet našla.

Da. Tako bo prav. Toda kako naj človek to napravi, da se umakne? V dvajsetem stoletju vendar ne more zginiti brez sledu? Ne, in sploh. Najprej je treba počakati, da se Werner vrne v hotel, in se mu dati na voljo. Pojasniti mu, da z Anito nikakor nista solidarna in da se ji on ni dal na voljo za zaroko.

Pri tem mine čas.

Vlak F D odhaja ob uri ničla štirideset.

Zdaj je ura ničla štirinajst.

Sluge se mučijo s prtljago in jo spravijo k izhodu. Anita plača račun, da in za Boga, čez roko nosi Schwabejev vremenski plašč in njegov klobuk je tudi prinesla od zgoraj s seboj.

Ne more dopustiti, da bi Anita potovala sama.

Razgovor z Wernerjem mora odložiti.

Hitro napiše nekaj vrstic na papir, sporoči Wernerju, da je samo na videz tako, kakor da bi mu on hotel prevzeti Anito, razvoja stvari on nikakor ni zakrivil, ko bo prišel z Anito domov — same seveda ne more pustiti potovati, to mora Werner uvideti — se bo umaknil in gotovo se bo Wernerju le še posrežilo, osvojiti si Anitino srce.

Prilčno tako je napisal.

Pod to se je podpisal in se nato usedel zraven Anite v taksi, ki ju je odpeljal na kolodvor.

Hudo mu je bilo, ko je izjavil Aniti, da pač popolnoma razume, da se je Wernerju, ki je neizmerno razžalil, maščevala in rekla tisto reč o zaroki. Lahko je uverjena, da on ne bo izkoristil situacije; čuti se pa dolžnega — zlasti tudi nasproti njenim staršem — da jo spremlja domov. Bridko je zanj, da je sedaj prav za prav brez vsake njegove krivde padla senca na njegovo prijateljstvo z Wernerjem.

Anita je bila pričakovala od njega vse kaj drugega kakor to slovesno razodetje. Obide jo globoka žalost in trdovratna trma.

*

Ko se Werner ob dveh vrne v hotel, ga sprejme nočni vratar z vestjo:

»Gospoda je odpotovala.«

Kar Werner v svojem besu niti noče vedeti! Na kar mu vratar ljubeznivo izroči pismo.

Je to Schwabejevo pismo.

Werner čita vrstice, strmi potem več sekund v tla, raztrga pismo matematično natančno v same drobne koščke, ki jih zadržane na tla, da frfrazjo okoli.

Nato se mehanično poda v gornje prostore.

In neprizadeti vratar, ki je doživel že veliko boljše žalostre, si prinese od nekoč metlo in pomete raztrgane koščke v kot. Kajti mogoče se takoj nato pojavi v vrtilnih vratih kakšna ljubavna dvojica, in ta noče stopati čez ostanke kakšne tragedije.

*

Ljudje se razlikujejo med seboj po tem, kako izrabijo priliko.

Schwabe je zdaj prav za prav imel priliko, da se osreči. Kajti da mora biti Aniti simpatičen, o tem ni dvoma. On ve to. In da je Anita zanj izredno privlačna — o tem sedaj prvč intenzivno razmišlja, ker ima v vlak D dovolj prilike za to — si mora tudi priznati. To se ne da zanikati.

Toda Schwabe ni noben priložnostni tat. Morda bi bilo za to tudi preporno.

Anita se vede proti njemu izbrano hladno. On sedi zraven nje na blazini drugega razreda. Neosebno razmerje med njima mu je prav. Saj mora tako ali tako kmalu popolnoma odstopiti. To se potem vrši laže.

[Dolje prihodnja]

Športni poročevalci

Misli številnih športnikov so bile pretekle nedelje obrnjene na velik športni dogodek v Wenu, na tradicionalno mednarodno srečanje nogometnih moštvi Wena in Berlina. Že nad 40 let se borita obe mesti za nadoblast v nogometu in beleži Weni že 24 zmag, medtem ko Berlin le 7. Tokrat se je vrnilo to srečanje pred 60.000 gledalci v nabito polnem Praterskem stadionu. Wienerji so takoj v pričetku igre prevzeli vodstvo v svoje roke in so stalno prevladovali na terenu, kljub temu pa se je Berlinčanom do odmora posrečilo z lepim golom priti do vodstva. Wienerji so nato izmenjivali srednjega napadalca Fischerja z Reitermayerjem in igra je bila kmalu povsem drugačna. Po odmoru so se domači polagoma privadili igre Berlinčanov in kmalu je sledilo izenačenje. Levi half je iz gneče zabil prvi gol za Weni. Proti koncu igre so Wienerji še bolj napeli svoje moči in res se jim je posrečilo zabiti tudi drugi in obenem zmagonosni gol. Po krasnem predložitve levega krila Kerbacha je Decker z glavo potisnil žogo mimo berlinskega vratarja Jana.

*

KAC Rapidovo moštvo je nastopilo v soboto v Wenu v povratni tekmi s Helfortom. Kakor znano, se je prva tekma s Helfortom v Klagenfurtu končala brez gola. Tudi v povratni tekmi ni prišlo v prvem polčasu do zgoditka, ker sta bili obe obrambi na višku. Šele v drugem polčasu so prišli Wienerji do prvega gola, proti koncu igre pa se je Klagenfurterjem posrečilo izenačenje. Tekma je bila odigrana v silnem tempu in krasnem stilu. Nove pridobitve KAC Rapida, Safarik in Mayer, kakor tudi mladi talentirani domači igralci predstavljajo moštvo, ki bo v letošnjem prvenstvu igralo vodilno vlogo.

Tudi mladina KAC Rapida je nastopila v Wenu preteklo nedeljo v povratni tekmi proti wienerski Austriji. Wienerji so bili nadmočni in so gladko zmagali s 6:2.

*

Wienerski Sportklub je nastopil v nedeljo v Zagrebu proti nekdanjemu jugoslovanskemu državnemu prvaku Haški in je doživel velik poraz 7:1.

*

Abilnska igralca namiznega tenisa Knifits in Strumbi sta pred kratkim nastopila v Wenu, kjer sta zmagala 5:0. Tudi v Zell im See na Tirolskem sta nastopila v propagandni igri pred oddelnimi gosti, med katerimi je bil tudi poznani filmski igralec Paul Richter.

Besede z Vzhoda

Razkrinkan!

Estonki časopis »Eesti Sõna« piše: »Mi Estonci vemo bolje kot vsak drug narod, da se osnovne lastnosti boljševizma nikoli ne spremenijo, kvečjemu njegove metode. Trikrat je iztegnil Kremelj svoje okrvavljene roke po nas, l. 1918, 1924 in 1940. Njegov zadnji poskus je izdal že daleko večji načrt: Podjarmljenje in boljševiziranje vse Evrope. Novo tajno povelje Stalina nedvoumno dokazuje, da boljševiki niti najmanj ne mislijo na to, da bi opustili podjarmljenje sveta. Za normalni človeški razum ni pojmljivo, da pomagata London in Washington sama žagati vejo, na kateri sedita. Tudi tu se izraža doslednost sovjetskega mišljenja: Zrtev si mora izkopati sama svoj grob. Mi Estonci vemo, da se ne more sodelovati s Sovjetsko Zvezo in skleniti z njo nobenega kompromisa. Evropa bo šele potem varna, ko bo boljševizem dokončno uničen.«

Svetlovna zgodovina na živalskih kožah

Kje se izdelujejo podlilne listine za Ritterkreuz

Najstarejši in najdragocenejši kulturni dokumenti so bili izdelani na pergamentu, če izvzamemo papirus. Pod tem razumemo s pomočjo apnenega beleža ogoljeno in nato z votlim izglajeno živalsko kožo teleta, ovce ali koze. Asi so uporabljali pergament že v 8. stoletju pred Kristom. Po Herodotu so pisali tudi Jonci v najstarejših časih na neustrojene kože kostrunov in koz, raz katere je bila postrgana samo dlaka. Bistveno zboljšan je bil očitno pergament v 2. stoletju pr. Kr. v mestu Pergamonu, ki mu je dalo tudi sedanje ime. Bil je najvažnejši trgovski predmet tega kraja, kjer so ga izdelovali kot nadomestek za papirus. Od 15. stoletja dalje je služil pergament splošno kot pisalna snov in so ga pozneje uporabljali tudi za knjižne ovoje.

V srednjem veku se je pečala z napravljajanjem tega materiala posebna obrt, ki je imela dobro urejene običaje in cehovstvo. Danes pa je v Nemčiji samo še en sam obrat, ki predeluje živalsko kožo v pristni pergament. To je tvrdka Karl Wildbrett, ki je nedavno obhajala z jubilejno razstavo svojo 75-letnico obstoja. Prvi začetki pa so že veliko starejši. Podjetje je ustanovil že leta 1688. Izdelovalec pergamenta Georg Burkhardt. Podjetje je bilo nato leta 1915. prestavljeno v M. in združeno z usnjarno. Ponosno lahko kaže njen lastnik na to, da so bile napravljene na pergament med drugim najstarejša originalna listina Nemčije s podpisom Karla Velikega, ki se tre-

nutno hrani v Bayrischen Hauptstaatsarchiv v Münchnu, pa tudi mnoga dela iz zgodnje dobe tiskarstva, med njimi odpustnice, svetovno znano 42-vrstno Gutenbergovo sv. pismo iz leta 1455. do nekatere tretjine naklade in palterij iz leta 1457. Do današnjega časa se je v nekaterih državah ohranil običaj, da se pišejo važnejši akti na pergament ali da se napravi od posebno dragocenih del pergamentni odtisi.

V zadnjih letih so se pokazale nove uporabne možnosti za neustrojene živalske kože, ki se lahko obdelajo v različne bolj grobe ali pa tudi finejše vrste pergamenta. Tako je dobavila tvrdka Karl Wildbrett leta 1937. krasotno izdanje Führerjeve knjige »Mein Kampf«, katero je napisalo po naročilu Deutschen Beamtenbunda sedem umetnikov na pergament in katero so posvetili Adolfu Hitlerju kot posebno pomenljivo in dragoceno častno darilo. Od leta 1941. dalje pa izvršuje po naredbi Führerja to podjetje podlilne listine za najvišje nemško vojno odlikovanje. Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes in Eichenlaub. Lahko se torej ponaša, da ne zaostaja za srednjeveškimi obrati glede zgodovinskega, rokodelskega in umetniškega pomena. Na podlagi več kot dvestopetdesetletne tradicije predstavlja to podjetje v Nemčiji zadnji ostanek nekoč cvetoče industrijske panoge, ki še opravičujejo eksistenco tudi v času najmodernejših tiskarske tehnike in izdelovanja papirja »brez presledka«.

Iz vseh krajev sveta

Washingtonski dopisnik časopisa »Alcazar« poudarja v nekem poročilu, da si je po konferenci v Quebecu, od katere še vedno ni nobenih uspehov, svet v eni točki na jasnem, namreč, da Sovjetska Rusija kljub vsem naporom ni mogla doseči cilja svoje velike poletne ofenzive.

Državni podtajnik v washingtonskem državnem ministertvu Patterson je v sredo napovedal, da se bo mogoče kmalu vrnil zračni napad na Tokio.

Harald Ickes, poverjenik za oskrbo z gorilnimi snovmi v USA, je v četrtek pozval vse potrošnike bencina v Zedinjenih državah, naj še bolj omeje porabo gorilne snovi, ker bi se sicer v najkrajšem času lahko pripetilo, da ne bo nobenega bencina več na razpolago za civilno potrošnjo.

K razpravam o premestitvi francoske težke industrije v Severni Afriki v Mehiko je prišla v Alžir neka severno-ameriška komisija. Hkrati s tem novim roparskim načrtom Zedinjenih držav hočejo tudi pripraviti preselitev strokovnih delavcev v Mehiko.

Črnel Zedinjenih držav zahtevajo politično in gospodarsko popolno enakopravnost z belim plemenom, pri čemer imajo v mislih enake delovne pogoje v vojni industriji; tako javlja severnoameriški časopis »Times«.

Reichsmarschall Göring je sprejel te dni v svojem glavnem stanu na Vzhodu. Obergruppenführerja Wilhelma Schepmanna, ki mu je Führer podlil posle Stabschefa SA, in je imel z njim daljši razgovor.

Berlinski poročevalci časopisa »Informaciones« se v svoji kroniki peča z zadnjim zastrašovalnim napadom na Berlin in izjavlja med drugim, da se je inozemskega dopisnika izredno dojmilo vedenje prebivalstva, ki mu ni primere,

Sovražno izkrcanje v Južni Italiji presoja japonski tisk trezno in listi ugotavljajo, da ta akcija tudi Japonske nikakor ni presenetila. Japonska lahko čisto mirno in z zaupanjem čaka razvoja dogodkov v Evropi.

»Nasprotulki Omi morajo vojno v sedaj pričetem petem letu brezpogojno dokončati, je menil ministrski predsednik Južno-afrikanke zveze Smuts v svojem sobotnem radijskem nagovoru. Le tako se da preprečiti, pravi, da udeleženci ne bodo prišli v stanje izčrpanosti.

Ravnatelj lista »Diario de Noticias« Augusto de Castro, ki ga imajo kot bivšega diplomata često za govorilo zunanega ministertva, poudarja ponovno načelno nevtralnost Portugalske.

Prejšnji francoski ministrski predsednik in častilec Moskve Edouard Herriot je zblaznel in bil oddan v neko umobolnico. Očitno ga zasleduje breme vojne krivde, zato ima pred občinštvom, ki ga ni, stalne govore, ki izzvenijo v stavek: »Nisem hotel vojne«.

Ministrski predsednik Quisling je ustanovil častni znak za fronte bore, ki bo podeljen vsem norveškim prostovoljcem. Častni znak vsebuje stilističen opis vojne iz dobe Vikingerjev.

Portugalska vlada je v neki uradni izjavi ugotovila, da je portugalska dobro opremljena z vojnim materialom. Hkrati napoveduje za prihodnjo dobo vojaške in civilne obrambne vezbe.

V Loschitzu na Moravskem se je pridružila domačim ribičem črna mačka. Mirno sedi pri ribiču in čaka, da se riba ujame; takrat opozori ribiča s tacami. Za to prijateljsko službo dobi večino dela plena. Strašno rada je ribe in je zadovoljna tudi z glavami in repi.

V Piemontu sta popravljala dva delavca vod z visoko napetostjo. Zice so bile pri tem vklju-

Iz naše listnice

Iz kroga naših čitateljev

Iz krogov naših bralcev smo prejeli sledeči dopis, ki ga tukaj doslovno priobčujemo:

Po 14 dneh v ponovno razmišljanje

Zalostni dogodki zadnjih dni so jasen dokaz pregovora: kdor ne uboga, ga tepe nadloga. »Sv. Evangelije« tudi piše »Bogu kar je Božjega, cesarju, kar je cesarjevega«. Število ujetih in ustreljenih banditov v zadnjem času dokazuje, da nemška oblast ni popustila, kakor to nekateri neprestano trdijo, temveč uresničuje svoj cilj do konca. Vsa prizadevanja oblasti še skoro dve leti, ljudstvo prepričati, da ne naseda lažni propagandi, so bila malo uspešna. Vsakovrstne ugodnosti glede podpor potrebnim, glede prehrane in podobno ne zaležejo dosti. Kdor se spomni prve svetovne vojne, mora ugotoviti, da danes nismo nič v manjši razliki, kot noč in dan. Oblast se je morala, se mora in se bo morala spoštovati, proti protivnikom pa obstojajo povsod stroge kazni.

Ravno ti zadnji dogodki so dali povod za ugotovitev mnogih neznajčnosti in hinavščine. V Kärntner Volksbund se je vpisalo prostovoljno skoraj 100% gorenjskega prebivalstva in takrat je vsak lastnoročno podpisal pristopnico z poznano vsebino ter pri sprejemu članke izkaznice in znaka še posebej zaobljubil zvestobo. Opažalo se je kmalu, da se članstvo ne zaveda dane obljube in to ob priliki zborovanj in apelov, udeležba je bila že le polovična, ako si vprašal neudeležence, zakaj ga ni bilo, si dobil odgovor, da laži ne mara poslušati ter da to itak ne bo držalo dolgo. Časopis si je pa naročil le radi tega, ker se vsak dan rabi papir. Ako pa se pripeti nesreča, da oblasti ujamejo katerega v hosti, potem pa iz strahu pred preselitvijo brž k Ortsgruppenführerju ali pa še celo h Kreisleiterju, kateri je bil prej lažnik, da napravi prošnjo za rešitev pred smrtjo ali zaporom, ter da je bil ujeti še celo sodelavec Kärntner Volksbunda in podobno. Vkljub vsem skušnjam so ti ljudje še tako dobri, da store vse, kar je v njih moči za dobrobit gorenjskega prebivalstva. Tako neznačajno postopanje, pa gre lahko na škodo onim, kateri so res pomoči v tem pogledu potrebni, ker se ne da več ločiti poštenih od hinavcev.

Kärntner Volksbund ni za krinko in zaščitnico omahljivcev temveč zato, da se njeni člani ravnaajo točno po njenem začetnem programu, kateri je vsakomur dobro poznan. Ako bi se bili njeni člani tega zavedali, ne bi bilo dosedaj brez potrebe toliko gorja in zgube dragocene gorenjske krvi. Gorenjec.

čene v kontrolni instrument, ki je stal na izo-lirni plošči na tleh. Martinček, ki je tekel preko plošče, je nenadoma povzročil kratak stik, radi česar sta bila oba delavca na mah ubita.

Nek pijanec je pred kratkim imel v švedskem vlakcu svojevratno nezgodo. Z obema nogama je zašel v železniško stranice in jih ni mogel več izvleči. Na postaji Viskan je moral stati vlak 15 minut, nakar je poklicani mehanik moral vse stranice demontirati, da je oprostil pijanca. Na policiji je prespal svojo pijanost.

Rosomah v gorah Valdresa je napravil veliko škodo med tam se pasočimi ovci. Na poti na pašo je rosomah umoril od 225 ovc 30 komadov na komaj tri kilometre dolgi progi. En posamezen rosomah je podil najprej pet ovc v neko gorsko jezero, kjer so utonile in je nato raztrgal sedem ovc, katerim je popl kri. Štirje lovci že več dni zastoj love krivolodne živali.

Dr. F. J. Lukas

Ausscheiden! Aufbewahren!

Deutsch methodisch und praktisch

207. Stunde.

Wichtige Wörter in gebräuchlichen Satzverbindungen.

1. Infolge einer Mißernte starben Hunderttausende von Menschen in dieser Provinz an Hunger.
2. Er hatte das Mißgeschick, den Zug zu versäumen und konnte kein Zimmer bekommen.
3. Einem Pechvogel mißglück meistens alles.
4. Man soll niemandem sein Glück mißgönnen.
5. Es war ein Mißgriff, diesen Menschen an eine losche Stel zu setzen.
6. Die deutschen Verwundeten wurden von den Russen mißhandelt.
7. Der Versuch, aus diesem jugendlichen Verbrecher einen anständigen Menschen zu machen, ist leider mißlungen.
8. Dies ist ein Mensch, dem ich mißtraue.
9. Ein gewisses Mißtrauen Unbekannten gegenüber ist besser, als ein allzu großes Vertrauen.
10. Dieser Mensch ist so mißtrauisch, daß es scheint, er würde sich selbst mißtrauen.
11. Sie haben mich mißverstanden, ich wollte etwas ganz anders sagen.
12. Die beiden Freunde zerstritten sich wegen eines Mißverständnisses.
13. Der Gärtner düngte das Mistbeet mit Schafmist.

14. Drei der Mitangeklagten wurden freigesprochen.
15. Die NSV hat viele ehrenamtliche Mitarbeiter.
16. Ich weiß nicht, ob in diesem kleinen Ort ein Gasthaus ist, daher wird es gut sein, etwas zum Essen mitzubringen.
17. Kommst Du morgen mit ins Kino? Ja, wir können miteinander gehen.
18. »Darf ich ein Stück mitfahren?« frag der Knabe den Kutscher.
19. Ich möchte Ihnen gerne etwas für meine Tante mitgeben; würden Sie ein kleines Paket mitnehmen?
20. Dieser Schürzenjäger hat das ältliche Fräulein sicher nur wegen der Mitgift geheiratet.
21. Sein Freund war Mitglied von fünf Vereinen und half überall mit.
22. A ist ein Selbstlaut, B ist ein Mitlaut.
23. Mit armen Menschen und armen Tieren muß man Mitleid haben.
24. Sie verstehen von der Sache nichts, Sie haben hier nichts mitzureden!
25. Da seine Mitschuld erwiesen war, wurde er verurteilt.
26. Gestern habe ich zufällig einen Mitschüler vom Gynnasium getroffen.
27. Wie ich sehe, spielen Sie Karten. Darf ich mitspielen?
28. Die Mittagsonne ist immer am heißesten.

29. Ich teile Ihnen mit, daß ich nächste Woche leider nicht kommen kann.
30. Ich bitte Sie, mir von Ihrer Ankunft rechtzeitig Mitteilung zu machen.

Aufgabe.

Ergänzen Sie richtig:

- Wer arm ist, ist nicht reich
Was hart ist, ist nicht ...
Was groß ist, ist nicht klein,
Was grob ist, ist nicht ...
Was voll ist, ist nicht leer
Was leicht ist, ist nicht ...
Was warm ist, ist nicht kalt,
Wer jung ist, ist nicht ...
Was schmal ist, ist nicht breit,
Was nah ist, ist nicht ...
Was grad ist, ist nicht krumm
Wer klug ist, ist nicht ...
Was schwarz ist, ist nicht weiß
Was kalt ist, ist nicht ...
Was ist blau und was ist bunt?
Was ist eckig, was ist ...
Was ist eng und was ist weit?
Was ist schmal und was ist ...?

Wörter.

- Mißeernte (w) — slaba letina
Mißgeschick (s) — nezgoda, smola
mißglücken — spodleteti, ponesrečiti se
mißgönnen — ne privoščiti, zavidati
Mißgriff (m) — zmota, pogrešek
mißhandeln — grdo ravnanje s kom
mißlingen (es mißlang, es ist mißlungen)
— ponesrečiti se, spodleteti
mißtrauen (jemandem) — ne zaupati (komu)
Mißtrauen (s) — nezaupeje

mißtrauisch — nezaupen, nezaupljiv
mißverstehen, ich mißverstanden, ich habe mißverstanden (jemanden) — nápak razumeti

Mißverständnis (s) — nesporazum
Mist (m) — gnoj, smeti
Mistbeet (s) — gnojna (topla) greda
Mitangeklagte (m. u. w) — soobtoženec, soobtoženka
Mitarbeiter (m) — sodelavec, sotrudnik
mitbringen (brachte, habe gebracht) — s seboj prinesiti, pripeljati
miteinander — skupaj, eden z drugim
mitfahren (fuhr, ich bin gefahren) — voziti se, peljati se s kom
mitnehmen (ich nahm mit, ich habe mitgenommen) — s seboj vzeti, zdelati, zmučiti
Mitgift (w) — dota, bala
Mitlaut (m) — soglasnik
Mitleid (s) — usmiljenje, pomilovanje, sožalje
mitreden — govoriti (pri čem)
Mitschuld (w) — sokrivda
Mitschüler (m) — sočenec, sošolec
mitspielen — skupaj se igrati
Mittagssonne (w) — opoldansko sonce
mitteilen — sporočiti, naznaniti, podeliti

Redewendungen

jemanden an eine Stelle setzen — poslati na mesto, nastaviti
ehrenamtlicher Mitarbeiter — častni sodelavec, sotrudnik
etwas für jemanden mitgeben — za koga kaj zraven dejati, priložiti
die Mitschuld war erwiesen — sokrivda je bila dokazana.

AMTliche BEKANNTMACHUNGEN

Sozialversicherungskasse für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains in Krainburg

OFFENTLICHE ZAHLUNGSANFORDERUNG

Bis zum 8. September 1943 sind die bis einschließlich Ende August 1943 fällig gewordenen Beiträge zu zahlen. Wenn die Zahlung durch mehr als 7 Tage verzögert wird, wird ein Säumniszuschlag von 2 v. H. der rückständigen Beiträge erhoben. Arbeitgeber, deren versicherungspflichtige Beschäftigte in Lohnstufen oder Mitgliederklassen eingereiht sind und denen die Kasse eine Beitragsrechnung übersendet, wird bis zum Erhalt der Beitragsrechnung Zahlungsaufschub gewährt.

Arbeitgeber (mit Ausnahme der landwirtschaftlichen), die bisher noch keine Beitragsrechnung für Mai bis Juni 1943 erhalten haben, und landwirtschaftliche Arbeitgeber, denen bisher noch keine Beitragsrechnung für April bis Juni 1943 zugekommen ist, müssen bei der Kasse Auskunft über ihre Zahlungsverpflichtung einholen. Nicht fristgerecht eingezahlte Beiträge unterliegen der zwangsweisen Einbringung.

Krainburg, am 6. September 1943.

Der Leiter:

gez.: Anton Tropper

Die Kreishaushaltungsschule in Stein und die Wirtschaftsschule in Stein (Oberkrain) werden wegen der Umbauarbeiten erst am Montag den 4. Oktober um 8 Uhr eröffnet werden. Zu diesem Zeitpunkt haben die eingeschriebenen Schülerinnen beider Schulen in der Anstalt zu erscheinen. Bis zum Schulbeginn können ab 7. September noch an jedem Dienstag und Mittwoch Nacheinschreibungen vorgenommen werden. Zur Einschreibung sind das letzte Schulzeugnis, der Tauschein und 2.— RM Einschreibgebühr mitzubringen.

Kreishaltungsschule (okrožna gosp. šola) v Steinu in Wirtschaftsschule (gospodinska šola) v Steinu (na Gorenjskem) bosta radi prezidav otvorjeni šele 4. oktobra ob 8. uri. Ob tem času morajo priti vpisane učence obeh šol v zavod. Do pričetka šole se lahko od 7. sept. vrše še naknadni vpisi vsak torek in sredo. K vpisu je prinesiti zadnje šolsko izpričevalo, krstni list in 2.— RM vpisnine.

OPOZORILO BOLNIŠNICE GALLENFELS

Zaradi raznih okolištin je upraviteljstvo bolnišnice Gallenfels primorano izdati naslednje opozorilo: Vsak donos živil in alkoholnih pijač bolnikom Gaukrankenhaus-a Gallenfels je prepovedan. Če se pri obiskovalcih ali pa pri bolnikih izslede prirejena jedila ali alkoholne pijače, se bodo ista zaplenila v korist splošnega dobrega.

Upraviteljstvo.

Seit über 40 Jahren das Wahrzeichen für unsere wissenschaftlich erprobten und in aller Welt praktisch bewährten Präparate

Chinoselfabrik
Aktiengesellschaft Hamburg

KREISSPARKASSE KRAINBURG

in Krainburg

Odobrena devizna banka

z glavnima podružnicama Laak a. d. Zaier in St. Veit/Sawe

Mesto za podpisovanje glede javne Bausparkasse für die Ostmark Zirokonti: Reichsbanknebenstelle Krainburg Nr. 4041/5720 - Girozentrale der Ostmärkischen Sparkassen, Wien Nr. 10/720 - Kärntnerische Sparkasse Klagenfurt - Postsparkassenkonto Wien Nr. 62.283

Telefon 149

**Vsek ljudi ne
morete vprašati!**

Mali oglas

to more. Iakoj doseže vse, ki se zanimajo za vaše ponudbe ali prošnje. Oglašajte v Karawanken Bote! Splata se!

Oglase sprejemata do ponedeljka in srede: NS.-Gauverlag Kärnten, Klagenfurt, Bismarckring 13 in NS.-Gauverlag Kärnten, Zweigverlag Krainburg, Valdeserstr. 6

ESSIG

Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

**Kaufhaus
HERBST
Klagenfurt
Kinderbetten**

SENF

Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

Wir kaufen laufend

aus nachweislichem Privatbesitz gut erhaltene Uniformen jeder Art. Mäntel, Wetterkrägen, Blusen, Hosen, Uniformkappen, Pelzmäntel, Pelzröcke, Pelzwesten, Leder- u. Filzstiefel, moderne Schußwaffen, Kontrollröhren samt Zubehör, Fahrräder, leichte Motorräder.

Südostdeutscher Wachdienst, Klagenfurt, Feldmarschall-Conrad-Platz Nr. 9, Ruf 10-30.

KAFFEE ERSAZ

Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

Opušcane lovarne

Uporabne stroje
kupi
KURT FRICK
Klagenfurt
Salmstraße
Fernruf 1486

Inserirajte - uspehi hoste!

Mali oglasi

Služba dobi

Dekle, ki je prosto dolžnostnega leta, se sprejme v učenje takoj ali po dogovoru. Viktor Kollmann, Friseur, Veldes. 1027-1

Brivskega pomočnika ali pomočnico, sprejemem takoj ali po dogovoru. — Viktor Kollmann, Friseur, Veldes. 1028-1

Iščem deklico v starosti 12 do 14 let, ki nima staršev. Vzel bi jo za svojo. Ponudbe na Kar. Bote pod „Kreiss Stein“ št. 5538-1

Dekle, 12—15 let, dobi mesto pri družini za varstvo dveh otrok nad 1 leto starih, z vsa oskrbo v hiši. Ponudbe na K. B. Krburg. 1000-1

Sprejemem mladega fanta kot slugo in v prostem času kot pomočnega delavca. Vsa oskrba v hiši. Jos. Boschitsch, Möbelschleifer, Krainburg, Am Strand. 1011-1

Sedlarski in tapetniški vajenec dobi takoj mesto. Oskrba po dogovoru. Kokalj Bartholomäus, Tupalitsch 30, P. Höflein. 1010-1

Učena in pomočnika sprejme Anton Schorn, splošno krojaštvo, Krainburg, Am Weiher. 990-1

Službe išče

Priletna žena želi službe kot samostojna gospodinja na večjem posestvu ali k samostojnemu gospodarstvu. Naslov „plošče“ 986-7

pri K. B. Klagenfurt pod št. 5534-2.

16-letna deklica z dolžnostnim letom, bi se rada izučila v trgovini z mes, blagom — najraje na Gorenjskem. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 994-2

Prodajam

Prodajam kompletno spalnico, dobro ohranjeno, no za RM 1000. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1015-8.

Motorno kolo, dobro ohranjeno, prodajam za RM 1700. Kolo je vsako nedeljo dopoldne na ogled pri Alois Leban, Aßling, Norikerg. 1017-8

Blagajne, varne pred ognjem in vlomom, omare za spise in knjige. Hans Wernig, Klagenfurt, Heideckstraße 32. 8898-6

Roletje za ščitene mreže iz lesa tabakoj dobavljive, zvitki za zatemnitev iz papirja, navijalni zvitki, zvitki na vzmet. Klagenfurt, Alsterplatz 29. 1512-6

Kupim

Kupim dobro ohranjene gramofonske plošče. Naslov pri K. Bote, Krainburg pod 1022-7.

Kupim daljnogled, žensko kolo, stensko ali žepno uro. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 1021-7.

Kupim novo ali dobro ohranjeno pisalno mizo. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Ugodnost“ 1002-7

Kupujem stalno star sadni mošt. Posojene sode vrnem takoj ali po želji sam dostavim. Tovarna kisa Johannes Dippold, Vintgar, Pošta: Göriach über Veldes. 1016-7

Kupim moško kolo ali dam zanj foto-aparat. Agla, dobro ohranjen, Aurelio Julius, Bad Rappena. Baden. 1019-7

Išče se za nakup: nekaj vagonov smrekovega, jelkovega, borovega lesa, 19, 24 in 28 mm, 8 do 17 cm, paralelno ali konično, iz žage ali trgovine vseh kakovostnih razredih. Visoka stopnja nujnosti. Ponudbe na Hans Kraninger, Holzgroßhandel, Klagenfurt, Völkermarkter Straße, Bahnübersetzung. 1088-7

Kupim bencin-petroleum motor do 8 Ph — dober ali nov. Plačam v gotovini. Dopise na K. B. Krburg. pod „Poljelece“ 998-7

Kupim nov ali dobro ohranjen pisalni stroj ali dam zanj kako drugo protivrednost. Kupim tudi Alfa-brzoparilnik od 100—120 litrov. Ponudbe poslati pod „Nujno 7777“ na K. B. Klagenfurt

Smrekove storže, letošnje, semenske kupim. Vagonske kolijčine, nakupovalci se iščejo. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Takojsnje plačilo“ 984-7

Kupim novo ali dobro ohranjeno pisalno mizo. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Ugodnost“ 1002-7

Kupim moško kolo ali dam zanj foto-aparat. Agla, dobro ohranjen, Aurelio Julius, Bad Rappena. Baden. 1019-7

Kupim bencin-petroleum motor do 8 Ph — dober ali nov. Plačam v gotovini. Dopise na K. B. Krburg. pod „Poljelece“ 998-7

Kupim daljnogled, žensko kolo, stensko ali žepno uro. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 1021-7.

Kupim novo ali dobro ohranjeno pisalno mizo. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Ugodnost“ 1002-7

Menjam

Zamenjam posteljo z žimnico in posteljno omarico za damsko kolo. Naslov pri K. Bote, Krainburg pod 1023-15.

Zamenjam dobro ohranjen globok otroški voziček za enakovredno damsko kolo. Naslov pri K. B. Krainburg, Bismarckring 13. 500-15

Zamenjam srebrno moško žepno uro in violino za kakor koli drugo blago! Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Ugodna zamenjava“ 985-15

Amerikansko

double uro dam za 8 vrstno harmoniko, novo ali malo rabljeno. Naslov pri K. B. Krburg. pod „Koža“ 1012-15

Ženitve

Pošten, ne po lastni krivdi ločenec 170-55, v državni službi, brez otrok, iskreno želi spoznati pošteno in čedno kmetko dekle, tudi tak, ki je bila v življenju razočarana, pride v pošte, zato 1 otrok nobena ovira, ali vdovo z izdatnim premoženjem, v svrhu takojšnje ženitve. Prednost imajo one iz Laak a. d. Z. Imam veselje delati načrtne go-spodarstva ali sploh do kakšnega podjetja. Cenjene ponudbe s sliko, ki se diskretno vrne, poslati na K. B. Krainburg pod „Državni uradnik“ 1024-21

Pošten, ne po lastni krivdi ločenec 170-55, v državni službi, brez otrok, iskreno želi spoznati pošteno in čedno kmetko dekle, tudi tak, ki je bila v življenju razočarana, pride v pošte, zato 1 otrok nobena ovira, ali vdovo z izdatnim premoženjem, v svrhu takojšnje ženitve. Prednost imajo one iz Laak a. d. Z. Imam veselje delati načrtne go-spodarstva ali sploh do kakšnega podjetja. Cenjene ponudbe s sliko, ki se diskretno vrne, poslati na K. B. Krainburg pod „Državni uradnik“ 1024-21

Pošten, ne po lastni krivdi ločenec 170-55, v državni službi, brez otrok, iskreno želi spoznati pošteno in čedno kmetko dekle, tudi tak, ki je bila v življenju razočarana, pride v pošte, zato 1 otrok nobena ovira, ali vdovo z izdatnim premoženjem, v svrhu takojšnje ženitve. Prednost imajo one iz Laak a. d. Z. Imam veselje delati načrtne go-spodarstva ali sploh do kakšnega podjetja. Cenjene ponudbe s sliko, ki se diskretno vrne, poslati na K. B. Krainburg pod „Državni uradnik“ 1024-21

Pošten, ne po lastni krivdi ločenec 170-55, v državni službi, brez otrok, iskreno želi spoznati pošteno in čedno kmetko dekle, tudi tak, ki je bila v življenju razočarana, pride v pošte, zato 1 otrok nobena ovira, ali vdovo z izdatnim premoženjem, v svrhu takojšnje ženitve. Prednost imajo one iz Laak a. d. Z. Imam veselje delati načrtne go-spodarstva ali sploh do kakšnega podjetja. Cenjene ponudbe s sliko, ki se diskretno vrne, poslati na K. B. Krainburg pod „Državni uradnik“ 1024-21

Pošten, ne po lastni krivdi ločenec 170-55, v državni službi, brez otrok, iskreno želi spoznati pošteno in čedno kmetko dekle, tudi tak, ki je bila v življenju razočarana, pride v pošte, zato 1 otrok nobena ovira, ali vdovo z izdatnim premoženjem, v svrhu takojšnje ženitve. Prednost imajo one iz Laak a. d. Z. Imam veselje delati načrtne go-spodarstva ali sploh do kakšnega podjetja. Cenjene ponudbe s sliko, ki se diskretno vrne, poslati na K. B. Krainburg pod „Državni uradnik“ 1024-21

Pošten, ne po lastni krivdi ločenec 170-55, v državni službi, brez otrok, iskreno želi spoznati pošteno in čedno kmetko dekle, tudi tak, ki je bila v življenju razočarana, pride v pošte, zato 1 otrok nobena ovira, ali vdovo z izdatnim premoženjem, v svrhu takojšnje ženitve. Prednost imajo one iz Laak a. d. Z. Imam veselje delati načrtne go-spodarstva ali sploh do kakšnega podjetja. Cenjene ponudbe s sliko, ki se diskretno vrne, poslati na K. B. Krainburg pod „Državni uradnik“ 1024-21

Pošten, ne po lastni krivdi ločenec 170-55, v državni službi, brez otrok, iskreno želi spoznati pošteno in čedno kmetko dekle, tudi tak, ki je bila v življenju razočarana, pride v pošte, zato 1 otrok nobena ovira, ali vdovo z izdatnim premoženjem, v svrhu takojšnje ženitve. Prednost imajo one iz Laak a. d. Z. Imam veselje delati načrtne go-spodarstva ali sploh do kakšnega podjetja. Cenjene ponudbe s sliko, ki se diskretno vrne, poslati na K. B. Krainburg pod „Državni uradnik“ 1024-21

Pošten, ne po lastni krivdi ločenec 170-55, v državni službi, brez otrok, iskreno želi spoznati pošteno in čedno kmetko dekle, tudi tak, ki je bila v življenju razočarana, pride v pošte, zato 1 otrok nobena ovira, ali vdovo z izdatnim premoženjem, v svrhu takojšnje ženitve. Prednost imajo one iz Laak a. d. Z. Imam veselje delati načrtne go-spodarstva ali sploh do kakšnega podjetja. Cenjene ponudbe s sliko, ki se diskretno vrne, poslati na K. B. Krainburg pod „Državni uradnik“ 1024-21

Dih hladne je senske narave mi odpira pogled nizdol ob tistih valovih Save v objem toplih sončnih žarkov sreče in milosti. V samotni sem zahrepenel po ljubznivi deklici, ki bi mi bila svetovalka, bodrilka in spremljevalka po samotni poti v novo, skupno družinsko življenje. Dekleta, ki imajo plemenito dušo in zlatoto srce, naj se oglašijo na K. B. Krainburg pod „Zvezda ljubzniv“ 1018-21.

Delavec, 45 let, išče sebi enako gospo ali gospodično, tudi invalidinjo. Cenjene dopise na K. B. Krainburg pod „Novo življenje“ 991-21

Gospod, trgovsko naobražen, sedaj nastavljen v večjem podjetju, star 33 let, želi v svrhu ženitve poznanstva z neodvisno gospodično ali mlajšo vdovo brez otrok. V pošte pridejo samo one, ki posedujejo posestvo, trgovino ali sliko. Sam sem radi nastalih brez premoženja. Oziraj se samo na resne ponudbe s polnim naslovom ter sliko, katera se vrne. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Tajnost zamenjava“ 1026-21

Spodnještajerc, star 36 let, želi znanja v svrhu takojšnje ženitve z delavko iz dežel stare do 38 let. Tudi vdove z enim otrokom niso izključene. Le resne ponudbe s sliko, ki se poslati na K. B. Krainburg pod značko „Vedno sam“ 5538-21.

Profesionist, 84 let z lastnim stanovanjem in opremo želi znatno z gospodično do 80 let, ki je šivilja in dobra gospodinja. Le resne ponudbe, če mogoče s sliko, na K. B. Krburg. pod „Novo življenje“ 1006-21

Izgubljeno V sredo, 1. IX., sem v Krainburgu na cesti občine do Planine zgubil srednjo vsoto denarja (RM 42). — Najditelj naj iste odda proti nagradi na K. B. Krainburg pod „Sirota“ 1020-22.

Iz planine „Ročca“ nad Aßlingom je bil pred nekaj tedni ukraden konj, močan svetel fuks, z belo liso na glavi. Kdor kaj o njem ve, ali ga je event. vjel, naj to javi proti dobri nagradi. A. Suschnik, Aßling, Menzingergasse 2. 1004-23

Razno Dne 24. — 25. 8. je ušel zlati fazan. Najditelj ali oni, kateri kaj o njem ve — naj javi proti nagradi na B. Rangus Jahngasse 15, Krburg. 999-28

V soboto, 4. IX., najdena očala v Krainburgu na Jelenovem klanecu, se dobe proti izkazilu pri K. B. Krainburg. 1025-23

Oseba, ki je dne 19. 8. 1943 našla črno krilo od 1—1/2 ure pri Bazi je bila opazena od delavcev in se poziva naj isto takoj vrne na Zauchen 62, ako ne, bo javljena žandarmeriji. 1014-23

HANS JARITZ

Offene Handelsgesellschaft — Lebensmittelgroßhandel

Klagenfurt, Heydrichstraße 17

Gegründet 1882 - Fernruf 2464

Großlager in Klagenfurt, Villach, Kühnsdorf, Treibach-Althofen

Baumwollspinnerei u. Weberei Neumarkt

Ed. Glanzmann & And. Gassner

Spinnerei, Weberei, Garnfärberei u. Bleiche, Stückbleiche und Appretur

KMETIJSKA

POLJEDELSKI STROJI
UMETNA GNOJILA
APNO ZA GNOJENJE
KRMILA • SEMENA
SEMENSKI KROMPIR

ZADRUGA

Krainburg, Laak

Wir bei Domschale, Stein